

Ali se Amerika popolnoma "osuši"?

Senatski odsek prepušča odločitev o tem vprašanju predsedniku Wilsonu.

LJUDSTVO JE PROTI SUŠI.

114 milijonov za Rdeči križ. Dobrovoljnikov primanjkuje.

Teden rekrutov.

Washington, D. C., 25. jun. — Patriotične in meščanske združbe, časopisi in drugi javni činitelji so hvalevredno odgovorili na oklic zavazne vlade za pospešitev tedna rekrutov, ki ga je predsednik proglasil. Zato je videti upanje upravičeno, katero goje v vojnem uradu, da bo izid novičevanja v bližnjih dneh brez primere v zgodovini dežele.

Nradno poudarjajo, da nudi prostovoljna zglasitev tudi moškimi do 40. leta starosti priložnost, iti med vojake s tistimi, ki so zakonito podvrženi vojni dolžnosti.

V trgovini jamstvo zmage.

Washington, D. C., 25. jun. — V noč objavljene naznanilo, v katerem pojasnjuje bodočo izvozno politiko Združenih Držav, ugotavlja predsednik, da je mogoče zmagovito zaključiti vojno samo po sistematičnem nadziranju in vodstvu ameriške trgovine.

Vprašanje o suši v senatu.

Washington, D. C., 25. jun. — Ali se ima za dobo vojne v Združenih Državah uvesti prohibicija, je odvisno sedaj od sklepa zavezane senata. Gotovo je, da je pričakovati hudega boja, zlasti z ozirom na prepoved, s katero se ima zabraniti tudi izdelavo piva in lahkih vin.

Pivovarne ogrožene.

Washington, D. C., 26. jun. — Pred kratkim v zbornici sprejeta uladna predloga za nadziranje ljudske prehrane je bila danes po senatskem podseku za poljedelske stvari tako izpremenjena, da prepušča predsedniku o-

blast in odgovornost odločitve, ali naj se dežela med dobo vojne popolnoma "osuši". V svoji zadnji obliki bi predloga postavila pod vladno nadzorstvo razen tega tudi jeklo, železo in mnoge druge izdelke poleg živil in premoga. Mnogi dosedanja nasprotniki načrta postavili v senatu so po izpremembah popolnoma pomirjeni in zagotovo računajo s sprejetjem predloga.

Rusi v zveznem senatu.

Washington, D. C., 26. jun. — Člani ruskega poslanstva so bili danes pozdravljeni v zveznem senatu. Ruski poslanik, Boris A. Bahmetijev, je imel nagovor, ki je vzbudil veliko odobravanje. Kakor pred nekaj dnevi že v poslanski zbornici, je poslanik v splošnih besedah izjavil, da bo ruski narod sodeloval do konca in svrha, da se nemško samovladarstvo zatre.

114 milijonov za Rdeči križ.

Washington, D. C., 27. jun. — Prispevek, s katerim je dežela odgovorila na klic Ameriške družbe Rdečega križa za nabiranje vojnega sklada sto milijonov v sedmih dneh, je znašal snci po cenitvi predsednika Henry P. Davisona do 114 milijonov dolarjev.

Dobrovoljniki, kje ste?

Washington, D. C., 27. jun. — Uradniki vojnega departamenta so prečeni danes, da regularna armada še vedno potrebuje 50,000 rekrutov, da se spravi na vojni stalež, dasi je že minila polovica nabornega tedna, v katerem so upali dobiti potrebnih 70.000 mož. Dejstvo je, da so naborne številke v prvih treh dneh po predsednika Wilsona oklicu za dobrovoljnike ostale pod povprečnimi in uradniki vojnega departamenta so strašno razočarani.

Popolna "suša"? Menda ne.

Washington, D. C., 27. jun. — Senatski odbor za poljedelske stvari je odločitev, ali naj se dežela med vojno "osuši", prepustil predsedniku s tem, da je odobril popravek (amendment), ki po načinu zbornična predlo-

ga prepoveduje izdelavo alkoholnih pijač med vojno, a daje predsedniku oblast, po lastnem razsodku dovoliti izdelavo piva in lahkih vin.

Senatski odsek je odobril tudi popravek, ki daje predsedniku pravico, zapleniti vse zaloge žganja, če se iste potrebujejo v izdelavi municije.

Dosedaj pa predloga o nadziranju živil ne obsega še nobenega dostavka, ki se tiče uvoza alkoholnih pijač. Prohibicijska naredba pride danes pred glavnim odsekom v razpravo in utegne biti predložena senatu jutri.

Med tem prihajajo dan za dnem kupi pism v Washington, v katerih se zakonodavci prosijo, glasovati proti popolni prohibiciji, in prav verjetno je, da bo predloga o nadziranju živil sprejeta v izpremenjeni obliki, katera dovoljuje izdelavo piva in lahkih vin.

Zlati jubilej škofa McGolricka.

Duluth, Minn., 26. jun. — Proslava zlatega mašniškega jubileja duluthskega škofa James McGolricka se je tukaj danes začela s pontifikalno mašo in luncheonom, katerega se je udeležilo kakih dvesto zastopnikov duhovščine in laikov. V katedralnem auditoriju zvečer prirejen javni sprejem je proslavo dostojno zaključil. Pontifikalni maši sta prisostvovali tudi dve sestri škofovi, ki spadata k redu sv. Jožefa.

Škof O'Reilly iz Fargo je v kratkem nagovoru opisal življenje svojega prijetnega prijatelja, ki je bil pred 76 leti rojen v Borrisokane, okraj Tipperary, Irsko, in dne 11. junija 1867 posvečen v mašnika. Dne 9. jan. 1890 je prišel v Duluth, da prevzame tamošnjo škofijo, ki se je tedaj raztezala še na 40.000 štirijskih mil in je bila šele po ustanovitvi škofije Crookston leta 1910. zmanjšana na 22.000 štirijskih mil.

Vopička odpotuje.

Washington, D. C., 25. jun. — Charles J. Vopička iz Chicaga, ki je bil ameriški poslanec v Srbiji, Bolgariji in Rumuniji, se pripravlja tukaj na potovanje v Jassy, kjer ima delovati v prid ameriške vlade, iz Bukreša v Jassy je samo deveturna vožnja po železnici, ali Vopička je bil od strani centralnih vlasti iz vojaških razlogov oviran na tem, prevoziti ta razdaljo. Sedaj mora, da dosepe v Jassy, začasni sedež rumunske vlade, potovati prek San Francisca, skozi Sibirijo in Rusijo.

Cadorna milo toži, ker ne more naprej.

Dunaj pokazal laške "zmage" v Trentinu v pravi luči: nad 1,800 laških ujetnikov.

POROČILA Z OSTALIH FRONT.

Združenih Držav regularne prednje čete dosepele na Francosko.

Ameriške čete na Francoskem.

Washington, D. C., 27. jun. — Prednje čete mogočne armade, ki jo Združene Države nameravajo poslati proti Nemčiji, so nočoj na francoski zemlji. Na tisoče izkušenih, dobro izvežbanih, od dolge službe ob mehiški meji še vedno zarjavelih vojakov je nemškimi podmorskimi čolnom kljubovalo. Poslani so bili čez morje, da se bojujejo na zapadni fronti ob strani Francozov, Britancev, Belgijcev, Rusov, Portugalcev in Italijanov.

Neka francoska luka, 27. jun. — Drugi oddelek ameriških čet je dospel semkaj in je bil danes izkrcan.

Laška fronta.

Rim, 25. jun. (Čez London.) — Italijanski vojni urad je danes naznanil: "Topniški boj je bil včeraj ob vsej fronti splošno medlejši. Prišlo je do malih spopadov med ogledovalnimi oddelki. V Bacherski dolini je bil sovražni napad z lahkoto odbit."

Porazi izginjajo v megli opisov.

Rim, 26. jun. — Italijanski vojni urad je danes naznanil:

"Na Asijski planoti se je bojevanje včeraj zopet začelo. Izta poslednje noči so se naše čete upirale obupnim prizadevam sovražnika, ki v kljub svojim težkim izgubam poizkušajo zopet osvojiti postojanke, pred kratkim izgubljene v odseku gore Ortigara. Napadi in protinapadi se podjemajo za dotične postojanke.

"Ob drugih delih naše linije so bili istočasni sovražni sunki popolnoma ustavljeni.

"Na Krasu so snci naše čete nekoliko 'uravnale' osprede naše frontne linije južno od Vršica.

"Zrakoplovci so bili včeraj zelo delavni. Sovražni stroj je bil po batrijskem streljanju v njegovih lastnih linijah zbit. Ponoči so naša letala bombardirala vojaške naprave pri Nabrežini in Proseku. Vsa so se vrnila nepokvarjena."

Cadorna v škripčih.

Dunaj, 26. jun. (Čez London, 27. jun., zakesnelo.) — Po današnjem poročilu avstro-ogrškega vojnega vodstva je bil zopet osvojen tudi zadnji istanek postojank, v katerih se je sovražnik ustanovil ob svojem nedavnem napadu na tretinski fronti. Nad 1,800 ujetnikov je bilo doslej dovedenih v zbirališča. Poročilo se glasi:

"Vzhodno in jugovzhodno bojno taborišče: Položaj je neizpremenjen. "Italijansko bojno torišče: V ponedeljek so cesarski lovci in deli zapadnega liškega pešpolka št. 57 (dopolnilni okraj Tarnov) po izdatni topniški pripravi zopet osvojili v hrabrem boju zadnji ostanek postojank, ki so na obmejnih višinah južno od Suganske doline še preostale v rokah sovražnikovih. Vsi sovražni protinapadi so se pred hrabrim zadržanjem naše posadke zlomili. Doslej je bilo dovedenih nad 1.800. ujetnikov, med njimi 44 častnikov."

Kako se zvija.

Rim, 27. jun. (Čez London.) — Italijanski vojni urad je danes objavil sledeče poročilo:

"Na Asijski planoti so včeraj sovražne prizadeve v odseku gore Ortigara odjenjale. Deli višinskih postojank, ki so bile razdejane in niso nudile zaščite pred smrtonosnim ognjem sovražnikovim, niso bili zopet zasedeni. Ujeli smo kakih 47 mož, med njimi enega častnika.

"V odseku gore Zebio je povzročila delavnost naših patrol kratke in ostre spopade. Naše topništvo je ponovno obstreljevalo kolone motornih vozov v sosesčini Sv. Lucije in oviralo na Krasu promet ob cesti Brestovica-Mohorini."

Makedonski fronta.

Pariz, 25. jun. — Topništvo je bilo delavno v Bitolskem okraju. Sovražna

stotnija je bila odbita severno od Požara.

Berlin, 26. jun. — Razmere so neizpremenjene. V predstražnih spopadih so Bolgari zmagovali.

Pariz, 26. jun. — Prav silna kanonada na obeh straneh se je vršila ob reki Vardar in v kolenu Črne reke, kjed je bil močan bolgarski ogledovalen oddelek, ki je poizkušal prodreti v naše zakope, razkropljen s puškami in granatami.

Britanske čete so izvedle vzhodno od Dojranskega jezera uspešen napad, v katerem so ujele kakih dvanajst Bolgarov.

Zrakoplovci ententnih zaveznikov so uspešno bombardirali številna sovražna taborišča.

Ruska fronta.

Berlin, 25. jun. — Živahno streljanje je bilo ob zgornji Stripi ter med Zlato Lipo in Narajovsko. Tu so naše napadne čete dovedle število ujetnikov iz sovražnih zakopov. Bojevanje v Karpatih severno od Kirlibabe je bilo živahnije nego prej.

Petrograd, 26. jun. — Neizpremenjeno.

Berlin, 26. jun. — Jugozapadno od Lutska ter med Stripo in Dnjestrom se nadaljuje živahno bojevanje. Ruski napadni oddelki so bili prepodeni ob več prilikah.

Francoska fronta.

London, 25. jun. — Pariz poroča nadaljevanje težkih topniških dvobojev. Reims je zopet nemška tarča. Berlin poroča odbitje Francozov blizu Vauscaillona.

Britanci so napredovali na poldrugo miljo široki fronti na obeh bregih reke Souchez in uspešno napadali na drugih točkah. Berlin pravi, da so se britanski poizkusi prodiranja izjalovili.

London, 26. jun. — Pariz poroča pokojen dan, ko so bili doseženi cilji v ponedeljek severozapadno od Hurbetisa. Protinapadi odbiti. Berlin priznava izgube, a trdi, da so protinapadi prepodili Francoze.

Britanci so uspešno napadali severozapadno od Fontaine-Les-Croissetes. Neuradna poročila pravijo, da je mestolens počasi obkroženo. Berlin poroča, da Britanci hudo bombardirajo ob vsej fronti.

Turška fronta.

Petrograd, 26. jun. — V Kavkazu smo zasedli vrsto višin. Na vrhu Bargina, 30 milj jugozapadno od Ušmusa, so Turki poizkušali napasti, a so bili odbiti po našem streljanju. Zapadno od Semnesa so prepodili Kurde iz postojank zapadno od vrha Aškana.

"Olympia" obsedela.

Block Island, R. I., 26. jun. — Križarka "Olympia", admiral Deweyeva praporna ladja v bitki pri Manili, je trčila ob breg davi zarana v megli na višini Block Islanda. Nahaja se v neugodni legi, močno nagnjena in s precejšnjo množino vode v notranjščini.

Nadstrojnik Wm. M. Bobb je bil smrčen.

Newport, R. I., 26. jun. — Posadka "Olympije" je morala na povelje zapustiti ladjo. Druge vojne ladje so prispele na pomoč.

Ameriška ladja pogreznjena.

London, 27. jun. — Ameriška ladja jadrnica "Galena" je bila dne 25. junija blizu otoka Ushant (26 milj severozapadno od Bresta, Francija) z bombo pogreznjena.

Vsi člani posadke so se varno izkrcali v Brestu. "Galena" je bila 1,046 ton velika.

Pšenica in oves v III.

Springfield, Ill., 25. jun. — adnje poročilo državnega poljedelskega oblasti označa stanje pšenice in ovsja kot zadovoljivo. Manj ugodno pa kaže koruzna letina, ker je mrzlo in mokro vreme napravilo precejšnjo škodo. O zimna pšenica je kazala 60 odstotkov normalnega stanja v primeri s 56 odstotki poročila z dne 1. maja. Travniki in pašniki so v dobrem stanju in krompir kaže tudi kar najbolje.

Češki polki med vojno.

Kodanj (Kopenhagen), 25. jun., čez London. — Namisljena razkritja iz službe odstopajočega avstrijskega domobranskega ministra von Georgi pred pristojnim državnozbornim odsekom, da so trije češki polki med vojno pobegnili k sovražniku in da so se češki vojni ujetniki v znatnem številu zglasili k vojni službi proti Avstro-Ogrski, razkrivajo "le del proti-avstrijskih demonstracij čeških čet", ki so se vsled dolgotrajnega spora z Nemci za prevlado na Češkem čutile tesneje zvezane z Rusi nego z Avstrijo, vladano iz Berlina.

Decimirani.

Četudi časopisi doslej niso smeli o tem ničesar pisati, vendar je v Avstro-Ogrski sploh priznano dejstvo, da so izza pričetka vojne Čehi ob vsaki priliki v množavi uhajali. Nekaj polkov je bilo radi njih obnašanja vprico sovražnika že spomladi 1915 decimiranih (t. j. vsakega desetega vojaka so ustrelili). Češki polk kraljevske telestne straže je bil tedaj razpuščen in njegova zastava spravljena v dunajski orožnici. Za tega časa je bilo tudi, da je poročevalec videl prostaurno pismo nekega češkega ujetnika v Srbiji, ki je svojim tovarišem svetoval, v Srbiji ne ubegniti, češ, da so stanovavske razmere tamkaj neugodne.

Na Črnogorsko.

Amsterdam, 26. jun. (Čez London.) — Kakor naznanja "Neues Wiener Tagblatt", se je grof Clam-Martinic, ki je pred kratkim odstopil iz službe kot avstrijski ministrski predsednik, vrnil na fronto in je bil imenovan polkovnikom. Prejkone pojde kot vojaški guverner na Črnogorsko.

Vojni stroški.

London, 25. jun. — Kakor je zakladniški kancelar Bonar Law danes v zbornici prostakov naznanil, so znašali povprečni britanski vojni stroški v devetih tednih od 8. oktobra do 9. decembra zadnjega leta 6,615,000 funtov sterlingov vsak dan, v petih tednih od 1. aprila do 5. maja 1917 pa 7,971,000 funtov in v petih tednih od 6. maja do 7. junija 7,532,000 funtov sterlingov vsak dan. Od 1. aprila do 9. junija so znašali povprečni vojni stroški britanski 7,752,000 funtov vsak dan.

Britanski general ranjen.

London, 25. jun. — Brigadni general J. E. B. Seely, bivši vojni minister, je bil na Francoskem ranjen. O kakovosti njegove ranitve se ni moglo ničesar doznati.

Proti kancelarju.

London, 25. jun. — Neka bržjavka na "Exchange Telegraph Co." iz Amsterdama pravi, da glavni nemški časopisi kar najhujše napadajo kancelarja von Bethmann-Hollwega, ker je sklenil, odkazati jim samo 44 odstotkov potrebnega tiskovnega papirja. Listi obdolžujejo kancelarja, da hoče nemški časopisje zadaviti.

Predor nasipa.

Denver, Colo., 26. jun. — Vsled predora nasipa pri Fairview, Col., povzročena poplava je zaustavila ves železniški promet na Denver & Rio Grande železnici, zapadno od Grand Junctiona, Col., in prejkone bo trajalo najmanj 15 dni, preden bo železniški promet obnovljen. Vódvovje je odneslo mnogo mostov.

Jolietska novica.

— Dne 4. julija bo v Theilerjevemu parku piknik, ki ga priredi slavno društvo sv. Cirila in Metoda št. 8. K. S. K. J. v proslavo svoje 25-letnice.

DENAR V STARO DOMOVINO

to je: v Avstrijo in Nemčijo, se zdaj ne more pošiljati.

Posljemo pa denar vojnimi ujetnikom in drugim v

ITALIJO, RUSIJO IN FRANCIJO

istotako v one kraje na Primorskem, ki so zasedeni od Italije.

Kadar pošljete denar, priložite tudi naslov, ki ga je prejemnik sam napisal, da se preprečijo morebitne pomote.

AMERIKANSKI SLOVENEK,

bančni oddelek, 1006 N. Chicago St. Joliet, Ill.

Prizori za časa registracije v velikem mestu.

Dne 5. junija t. l. se je vršilo registriranje ali zapisovanje mladih mož v starosti od 21 do 30 let za žrebalni ovaški nabor. Slike kažejo registracijske prizore v velikem mestu. Št. 1. vojaki na straži pri registraciji pred vrati; št. 2. moški v vrsti za registriranje; št. 3. Kitajci pri registriranju.

IZ SLOVENSkih NASELBIN.

Joliet, Ill., 27. jun. — Prihodno sredo bomo obhajali največji narodni praznik ameriški: rojstni dan Združenih Držav ameriških. Bilo je v Philadelphiji dne 4. julija 1776, ko so zastopniki trinajstih angleških kolonij v tej deželi podpisali slavno pogodbo, imenovano "Declaration of Independence", t. j. proglašeno neodvisnosti. S tem proglašeno je bil za vselej storjen konec nasilju angleških vladarjev v tej deželi in je bila ustanovljena preslavna ljudovlada Združenih Držav. S tem proglašeno neodvisnosti te dežele je bila obenem sveto razglašena blagovest svobode. Razglašena je bila najslavesnejša resnica, da so vsi ljudje rojeni enaki, in da so bile vlade ustanovljene v korist vladanih, a ne vladarjev. — Dan neodvisnosti je vedno velik dan v Ameriki. Letošnji dan Četrtega julija pa utegne prekositi po velikosti proslave vse druge v spominu živčih Američanov, ker so Združene Države zopet potegnile meč v obrambo svobode. Kakor je rekel predsednik Wilson: "Svet moramo zavarovati za demokracijo ali ljudovladstvo." Patriotizem je vzbujen po vsej deželi, kakor so pokazali Spominski dan (Memorial Day), Registracijski dan (Registration Day) in Zastavni dan (Flag Day). Zato pa ameriško navdušenje ne bode poznalo mej na letošnji Glorious Fourth ali slavni Četrtri. Letos ne bo samo prazno pokanje z otročiji pištolami in pokalicami, marveč tudi živahno obujanje spominov na rojstvo najslavesnejše republike. Vsi listi bodo polni teh spominov. — Mi ameriški Slovenci pa bomo obhajali dan ameriške neodvisnosti tudi s prisrčno željo, da skoraj učkajo tudi zatirani našinci v naši stari domovini svoj dan svobode, kar Bog daj in sreča junaka!

— Vojaški pogreb slovenskega fanta. Ob ogromni udeležbi sočnega slovenskega občinstva se je vršil danes dopoldne pogreb Josepha J. Ileniča, 19 let starega sina spoštovanega rojaka g. Johna Ileniča, ki je bival po prej v Jolietu, a stanuje sedaj s svojimi družinami pod h. št. 1130 Chetnut street v Ottawi, Ill., kjer ima gostilno. Nadejalni in čvrsti Joseph J. Ilenič je bil že leto dni član stotnije C illinojske narodne straže, ki je bila nastanjena tukaj med nedavnim uporom v državni kaznilnici, a je nameščena sedaj v Ottawi. Mladi Ilenič je bil zadnji teden na obisku v Jolietu, vesel in zdrav, in nobeden njegovih številnih prijateljev, ki so govorili z njim, ni slutil, da gleda prijatelja zadnjikrat živega. V ponedeljek je storil nesrečno smrt. V napadu hipne blaznosti vsled nesrečne ljubezni se je ustrelil, kakor so razsodili mrtvaški ogleđniki, in sicer pred stanovanjem dotičnega dekleta v Ottawi. Mrtiča so pripeljali danes dopoldne po C. O. in P. železnici v Joliet in s kolodvora v mlinskem avtomobilu naravnost do slovenske cerkve sv. Jožefa, v kateri je služil črno sv. mašo ob 10. uri domači g. župnik, Rev. John Plevnik. Stotnija milicarjev je spremljala krsto od kolodvora v cerkev in na slovensko pokopališče, kjer so pokopajemu tovarišu v slovo trikrat skupno ustrelili, dočim je stotnijski trobentač zatrobil mirozov. Stotnija je položila na grob krasno kito cvetja v podobi in barvah ameriške zastave. Do 30 velikih avtomobilov je bilo v pogrebnem izpovedilu pod vodstvom pogrebnika g. Ant. Nemanicha st. Na pokopališču se je zbrala ogromna množica ljudstva. Užalocenim starišem in sodrodnikom naše najiskrenejše sočutje, a nesrečnemu rajniku večern mir in pokoj!

— Povodoma pogreba pok. Jos. Ileniča iz Ottawe sta se mudila v tem mestu tudi g. Mat. Bajuk, ondodni gostilničar in soproga.

— Na obisku, Mr. Nick Wuksnich iz Gary, Ind., naš rojak, ki ima enega brata in nekaj drugih sorodnikov v Chicagu, se je mudil zadnji ponedeljek in torek na obisku v Jolietu. Ogleđal si je med drugim tudi tiskarno A. S. in se jako zanimal zlasti za razne stroje.

— Krasen Dom Kolumbovih Vitezov. Društveno poslopje, ki bo stalo \$100,000 in bode obsegalo razne prostore, kakor plesno dvorano z odrom, televadnico, klubišče itd., bodo zgradili na severozapadnem vogalu Chicaga in Webster street jolietjski Kolumbovi Vitezi (Knights of Columbus). Nakup stavbišča za \$17,500 je bil končno veljavno sklenjen večeraj popoldne. Kolumbovi Vitezi so najodličnejša katoliška organizacija v Ameriki. Med člani njene jolietjske podružnice je tudi deset Slovencev.

— Godba v salunih je prepovedana. Ker sta dovolila godbo v svojih salunih, sta bila T. T. in M. H. v severnem delu mesta kaznovana z globo \$10 in stroškov vsak.

— Kam pa v nedeljo? Na "Triglavo" piknik! Kakor smo že poročali, priredi slavno Izobraževalno in podporno društvo "Triglav" povodom petletnice svojega obstanka imeniten piknik. V soboto, dne 30. junija 1917, preteče ravno pet let, kar je bilo dr. "Triglav" ustanovljeno; in v veselo proslavo petletnice se zberejo v nedeljo na pikniku vsi člani in prijatelji tega društva. Članov šteje "Triglav" mnogo, še več pa prijateljev, kajti prijatelji "Triglava" so vsi ljubitelji slovenske pevke in dramske umetnosti, in teh ljubiteljev je v Jolietu in v Rockdalu nebroj. Vsi so vabljeni na piknik. Vstopnina \$1, pijska prosta. Piknik se bo vršil na Mr. Zakrajškovi farmi, nekaj minut za Dellwood parkom. Več o tem spodaj v dopisu.

— Ne pozabite na Rdeči križ! Ali ste že pristopili kot član? Glavni urad Rdečega križa za Will county se nahaja v Hotelu Munroe, Joliet, Ill.

— Ali že nosite znak Rdečega križa pripet na prsih?

— Ob priliki ženitovanj, krstov, pogrebov in drugih slučajih, ko potrebujete avtomobil, se oglasite pri meni, ki imam 7 passenger limousine-avtomobil za vse potrebe. Chicago tel. 2575, N. W. Phone 344 — A. Nemanich, Joliet. Adv.

Joliet, Ill., 27. junija 1917. — Cenjenji g. urednik! Zopet sem tu. Novic ne bode nič drugih, kakor sporočiti hočem zaradi piknika in to je, da bode prišel voz po nas ob 10 uri v nedeljo dopoldne na Jackson Str. in drugi ob pol 1. uri popoldne, da kedor se hoče peljati, naj bode ob pravem času tam. Kdor pa hoče iti na karo, naj vzame Lockport ali Dellwood karo in naj izstopi na Bruce Road (izgovori: Brus Rod), in potem še par minut in ste v gozdu, kjer bo vse dobro pripravljeno za vse. Vsem članom je že znano, da mora vsaki imeti tiket, torej naj vpoštevajo to, da ne bo potem kake sitnosti.

Pozdravi! M. Rakar.

Chisholm, Minn. — Na tem mestu hočem nekoliko očrtati zaželjeno ljudstvo, slovenskega naroda, živčega tu v Ameriki. Za katerim ciljem hitijo in drvi? Kamorkoli se ozremo, slišimo: tam je velika veselica in veliko plesanja, tam zopet krasna igra in "lušni" valčki; tudi zabave v temnih kotičkih v pozno noč ni primanjkovalo z osebami dolžih in kratkih las. In tudi čitamo po raznih listih vedno in vedno: tam pa tam, tam pa tam bode zabava, bo veselica, tam igra, tam ples ter maškarada. Vse take stvari gredajo in polnijo ljudska srca. Da tu so prava prizorišča, velikanske zmote, ki so se počele gnezdit v imenitni Slovenski Narodni Dom. Kaj pravzaprav je Slovenski Narodni Dom? Tu ga hočem pokazati v pravi luči in to zato, ker se mi ljudstvo smili. Kaj ne, Bog nam je dal kot ljudem na zemlji, kot najvišjemu bitju v tem svetu, um, da znamo ločiti dobro od slabega, lepo od nelepega in čisto od nečistega; ter tudi pravo voljo, namreč svobodo, ki jo nosimo v Krajino. Kmalu po vojni je prisvojen značaju. Obenem pa je rekel: Delaj in Jaz ti bom pomagal; nikar pa škodoželjno, kajti tam ni blagoslova in ne dosežne resničnosti. — Mar niso takozvani Narodni domi eno takšno nepremišljeno začetje, da se jim izlahka dokaže, da kot takega ni ga nam treba, čeprav nam ga je treba. Kdo pa sedaj tole razumi: ni ga treba in ga je treba, če ne tisti, ki zna ločiti, kaj in kaj ni trup. Tako ne kako brez vsake premišljenosti si nekateri izmisljujejo Narodne Dome, ki so "pres vsake ikstancije" in kakor nalašč vozujoča gladka pota podivjanosti v vsem oziru, ne le samo telesnem, pač pa tudi duševnem. Mar niso kot taki Narodni domi pribežališče vseh nepridipravov ter nekaj zaris namoralnosti vklep Sodome in Gomore?

(Ker se nahajamo v nevarni dobi ksilnih kumaric in ne želimo, da si naši čitatelji pokvarijo svoj želodec, bode tega dopisa dovolj za danes. Op. ur.)

Kansas City, Kansas, 25. junija. — Gospod urednik, že zopet bi se rada oglasila v našem priljubljenem listu A. S., da naznanim Slovencev, kako se še imamo tukaj v K. C., Kans. Veste, g. urednik, kaj sem že čakala, da se kateri izmed rojakov oglasi, pa menda je malo pretoplo za pisati v hiši, vsak rad vun v senco gre; no, pa se bom pa jaz. Sklep leta naše šolske mladine, namreč v naši slovenski cerkvi sv. Družine smo prav veselo zaključili in Bog daj, da bi se ob pričetu šolskega leta spet vsi slovenski otroci skupaj sestali v naši domači šoli, ktera podučuje tudi angleško in vse predmete, kakor po drugih šolah. Tako smo imeli 17. junija veselico na našem cerkvenem vrtu v korist naše slovenske cerkve sv. Dru-

žine, tombolo, basket party in nazadnje igro zvečer, katero so uprizorili naši "ta mali", igra "Sv. Elizabeta", da je bilo veselje gledati; le žal, da je bila dvorana premajhna, zato je želeli, da se igra še v kratkem ponovi, da kateri še ni videl igre, si jo lahko ogleda, ker veliko ljudi, kakor sem čula, ni moglo razumeti igre. Vsa čast našim slovenskim ženam in dekletam, ktere so prinesle tako lepo okinčane baskete; saj še odzunaj je bil vreden 2 dolarja, a kaj še le je bilo notri vsega dobrega, v besketi, da je po cellem vrtu dišalo. Kakor sem čula, je bilo čistega dobička 168 dolarjev. Zatorej hvalo vsem, kateri so prinesli in vsem, kateri so kupili. Pa še nekaj. Naš častiti g. župnik je pozval pismeno vse naše mladeniče in dekleta in so si ustanovili Društvo presvetega Srca Jezusovega. Na sejo so vsi prihiteli in kakor čujem, bojo tudi držali se tega društva, kajti to društvo je jako potrebno za tako mlade ljudi. In vsi stariši naj spodbujajo svoje odrasle otroke, da se temu društvu pridružijo. Kam pa v nedeljo 1. julija? V našo Slovensko dvorano, 515 Ohio, street, kjer veselico priredi dr. sv. Petra in Pavla št. 38 K. S. K. Jednote. Imenovano društvo tudi obhaja dvajsetletnico svojega obstanka. Na 4. julija pa na plesno veselico katero prirede Vitezi sv. Jurija, spadajoči k Jugoslovanski K. Jednoti. Ker smo že itak povabljeni vse slovenske žene in dekleta, zatorej je želeli, da se obojih veselice udeležimo. Ker so naši možje in sinovi pri enem ali drugem društvu naša dolžnost vede, da tudi me gremo z njimi. Pa si ena ali druga žena misli: "Naj gre samo mož sam, pa bo manj potrošil." Ne svetujem ti, draga rojakinja: če ne bi bila ti zraven, pa bo še več potrošil. Vsaka žena je na boljšem, da gre z možem in otroki, kakor če bi doma tiščala. Zatorej le pridite, pa še "ta mali" svoje pripeljejo, da se tudi me ženske skupaj sestanemo, ker zmeraj imamo kaj ena drugi povedati. Jaz bom pa "ta velike svoje pripeljala, ker malih nimam. Na veselo svidenje! Pozdrav na vse naročnike A. S. in Vas, g. urednik, tudi povabim na naše veselice in vam želim dosti naročnikov in zvestih predplačnikov.

Katarina Majerle.

MALO OCENE.

Najnovjši Katekizem za dom-cerkev-šolo v poduk in izobrazbo Amerikanske Slovenske Mladine (po Rev. A. Vetrniku) uredil in izdal Rev. Josip Škur, Lorain, O. — V naši precej občutljivi literarni stvari nam je vsak količjak dober slovenski spis dobrodošel. Toda samo ob sebi je razumljivo, da mora ta spis biti vsaj deloma dober, da mora biti pisan v res slovenskem jeziku, in ne sme na glavo postavljati vseh pravil slovenskega jezika. Posebno še, ako izda spis duhovnik, se pričakuje od njega več znanja in poznavanja slovenskega jezika kakor pa od človeka, ki ni toliko časa hodil v šole kakor duhovnik. Naspromniki se tako preveč radi razkričijo duhovnika kot inferiornega v znanju, in če bi se taki spisi v taki slovensčini kakor je predstoječi katekizem, ponavljali, bi imeli nasprotniki precej prav, ako bi trdili o takih duhovnikih, da niso večši slovenskega jezika. Izdajatelj tega katekizma Rev. Škur se jako moti, ako misli, da se zagradi in zavaruje proti vsaki morebitni stvarni kritiki z besedami: "ker lažje je grajati in kritizirati se najimennitnejša dela, kakor sestaviti katerosibodj malenkostno delo..." med tiskanjem se je urinila tu pa tam marsikatera neljuba napaka. Take izgovore lahko najde vsakdo, potem bi se sploh ne smelo ocenjevati nobenega literarnega dela. Ne govorimo tu o tiskovnih hibah, ki se lahko vrinjejo povod, dasi bi se v tej knjigi lahko bile popravile marsikje, govoriti hočemo le o pravem neznanju in kvarjenju slovenskega jezika, ki ima lahko slab vpliv na učeo se mladino.

Ta ocena velja seveda le knjigi in nje izdajatelju kot povzročitelju te knjige, da ne bo kdo mislil, da napadamo osebo. Tu se ne gre za osebo, gre se za stvar.

Knjiga nam zato ni všeč in je nikakor ne moremo priporočati slovenskim šolam, ker je to, kar ni prepisane dobesedno iz katekizma avstrijskih škofov, ker je vse, kar je izdajatelj iz svojega dodal, vse drugo prej kakor pa slovensčina.

In človeku se mi stori in jeza ga popade, ko vidi kako se mrcvari naša slovensčina v knjigi, ki je namenjena ameriški slovenski mladini; kako se naj uč mladina iz take knjige slovensčine, kako naj uč pisatelj te knjige mladino slovensčino, ako sam piše tako spakedranko!

Najprej hočem poudariti, da to ni nikakor Vetrnikov katekizem, kakor to pravi Rev. Škur. Vetrnik je sicer učen mož, zna izvrstno slovensčino, je že veliko prav dobrega napisal, toda katekizma pa ni spisal. Ta katekizem, katerega je prepisal Rev. Škur, ta katekizem je bil predložen avstrijskim škofom na njihovi konferenci na Dnaju 1. 1894, in škofje so ga potrdili in vpeljali za celo Avstrijo. Marljiv gospod Vetrnik je pa spisal le obširno razlago k temu katekizmu, to-

rej katekizem ni njegov, pač pa razlaga. Tega pa Rev. Škur nikjer ne omenja, dasi bi kot odkritosrčen literat to moral storiti. Drugače se nam usiljuje misel, da Rev. Škur niti ne ve, odkod je ta katekizem.

In po celem svetu veljajo na literarnem trgu postavbe, da ne sme nikdo drugi izdati ali ponatisniti knjige razun z dovoljenjem pisatelja ali založnika dotične knjige. Zato bi moral Rev. Škur prej vprašati za dovoljenje založnika tega katekizma, to ne zahteva samo postava ampak čisto navadna olika. In to dovoljenje mora biti natisnato na prvih straneh. Tega Rev. Škur ni storil, zato sklepamo, da sploh ni vprašal za dovoljenje. Zato bo Rev. Škur po sklepu vojske prišel čisto gotovo v zadrage, ko ga bodo avstrijski škofje vprašali, kdaj jih je prosil za tozadevno dovoljenje.

Druga stvar, ki bi jo rad omenil, je dejstvo, da niti en stavek tega, kar je Rev. Škur iz svojega pristavil, ni spisan v pravem slovenskem jeziku. Hvala Bogu ni veliko spisal, toda kar je spisal, to kar mrgolno največjih napak, ki niso navadne tiskovne hibe, katerih tu niti omenjali ne bomo, ampak hibe, ki izvirajo naravnost iz neznanja slovenskega jezika.

In teh napak je vse polno in se neodpušljive za pisatelja, ki hoče napisati nekaj v slovenskem jeziku.

Omenimo samo par: — Rev. Škur piše: "v par sto odgrizanih odgovorov"; zakaj rabi "tekasti", ko imamo vendar lepo slovensko besedo "besedilo"?... "jaz bi potem takem sebi strogo sodil in bi sebi mileje priporočil."

Stava besed v stavkih je povsod pod vsako kritiko: "ako častiti gospodje bodo upeljali v njihovih župnijskih šolah..." (v "njihovih" namesto v svojih).

Stalno rabi "uprašanje" namesto vprašanje... "v molitvah namesto v molitvah. In ta strašna oblika "najdele" "bodo najdeli" namesto našli, to je že neudpušljiva lahkomišelnost. Vsak šolar ve, da se reče "našli".

Piše "šest sledeči prazniki" namesto šest sledečih praznikov. "Če kateri izmed zapovedanih praznikov."

Med prepovedana društva šteje tudi "socialistične zarote". Zarote niso nobeno društvo.

Piše: "med svetimi obredami" "položil v pušico kvoder". Kvoder ni noben slovniški izraz, rabi se morebiti v salunu, ne pa v resni knjigi kakor je katekizem.

Nadalje čitamo: "Svojega duhovnega pastirja ne podpira, ako se mu dobrohotno privoščil ter preskrbi določeno škofijsko plačo." — Ne, predragi pisatelj, škofijske plače ne more zahtevati duhovnik, njemu gre od škofa določena duhovniška plača. Škofijsko plačo dobi le škof.

Potem pa ta nesrečni izraz. "krstinja"! Kje je to pobral? Zakrament se imenuje krst in nič drugače, krstinja je le izraz za tišto popivanje in zalivanje po krstu na domu otrokovem. Tam pa se ne dajejo darovi duhovniku.

Tudi beseda "krstinja" ne spada v katekizem.

Kedaj smo že preživeli čase, ko smo pisali: Terno, serce, i. t. d. Rev. Škur pa je še za 50 let v zadi.

In zopet se ponavlja ta gorostasni znajdem: "da se znajdem pred tvojim obličjem... da se znajde v zakramentu..." "Ali je to slovensčina? "Mora vedeti, kaj se gre prijemati" ploh rabi dosledno prijemati, obhajilo, namesto prejeti. Mi ga vendar ne prijemamo, ampak prejmemo.

In potem ta gorostasnost! Kako se kes obudi? "Smilnost! O Gospod, jaz se kesam..." (str. 146) Za Boga! Kaj pa je to "smilnost"? V slovenskem jeziku ni prav nič, v slovaškem pa pomeni nečistovanje. Toda Rev. Škur misli, da pomeni usmiljenje! Kam pa pridemo, če bomo pisali tako slovensčino?

Potem pa ta "incensira"!... "Ko duhovnik sv. R. Telo trikrat s kadilom incensira" (str. 147) Kje tako govorijo slovensko ljudstvo, katera slovenska slovnica ima glagol incensirati??

Pol taljanskega, pol slovenskega, to ni tiče ne miš!

Toda dovolj! Lahko bi sicer nadaljevali še za par strani, pa čemu?

Iz navedenega vsakdo lahko vidi, da to, kar je v tej knjigi spisanega od Rev. Škurja, ni slovensčina, ampak neka spakedranka, ki niti imena nima.

Ako bi to knjigo dobili splošno slovenski otroci v roke in bi se ravnali ura odbila slovenskemu jeziku v Ameriki.

Tudi je ta katekizem preobširen za naše razmere, saj se še na Avstrijskem komaj v gimnaziji zahteva celi ta katekizem, ko je vendar že v celi ljudski šoli pouk v materinem jeziku, tembolj je preobširen za ameriške razmere, kjer se moramo boriti z jezikom, kateremu je v slovenskih šolah zaradi obilice predmetov odmerjen le pičli čas.

Nekaj se mi še čudno zdi. Rev. Poničkar kot cenzor je gotovo opozoril Rev. Škurja na te gorostasne nebrojne napake; ali bi ne bila torej dolžnost Škurjeva, da bi bil upošteval nasvet

cenzorja in popravil, kar je napačne? Zakaj tega ni storil? Ta trmoglavost je neumljiva.

Naš nasvet je ta-le:

1. Rev. Škur, nikar ne izdajajte knjig v jeziku, katerega ne znate;

2. ako pa že hočete izdajati knjige v slovenskem jeziku, pa imajte vsaj toliko spoštovanja do krasne slovensčine, da se boste prej pričuli, potem se le izdajali knjige.

Nikjer ni zapisano, da mora vsakdo izdajati slovenske knjige. Kdor jih pa izdaja, od tega smemo pa vsaj to zahtevati, da bo vsaj za silo lomil slovensko.

Za slovenske župnijske šole v Ameriki se nam obeta kmalu dober katekizem, namreč Baltimorski, ki ga bo izdala v slovenskem in angleškem jeziku tiskovna družba Ave Maria in to že meseca avgusta. Tega že zdaj pričujemo, ta je za ameriške razmere in bo tudi pisan v pravi slovensčini.

Škurjev katekizem pa ni za slovenske otroke, ker si bodo še tisto trohico slovensčine pokvarili, ki so se je s težavo naučili. Počakajte dva meseca na Baltimorski katekizem v slovenskem jeziku!

ANTON BERK.

Mrtev oživel. Anton Lama je delavec pri elektrarni v Philadelphiji, 16. junija je po neprevidnosti prijel za neko žico in močan električen tok ga je spreletel. Lama se je takoj zgrudil mrtve. Zdravnik, ki ga je preiskal, je konstatiral smrt, kajti srce je nehalo biti in ni bilo nikakega znaka življenja več v njem. Za par minut je pa začelo srce nenadoma zopet utripati in Lama je oživel, vstal in bil zopet zdrav. Ta izreden slučaj zdravniko jako zanima.

Uradne ure: jutro od 8—12. Popold od 1:30—5. Zvečer po dogovoru.

Urad imam na:

321 JEFFERSON STREET,

(nasproti Court House), Joliet, Ills.

Roka pravice.

Vesela sodna razprava je bila te dni v City-County v newyorški državi. Bostonska krojačica je tožila gledališko igralko za plačilo \$100. Toženka je izjavila, da ni dobila niti vinarja plače od svojega ravnatelja in ji je torej nemogoče, da bi poplačala svoj dolg. Zastopnik tožiteljice je temu ugovarjal, češ da nosi igralka na nogavcih z dijamanti okrašene trakove, kojih vrednost znaša 1200 dolarjev. Predlagal je, da jo zarubijo. Toda sodnik je odločil, da se rubežen ne more izvršiti, češ da se nahajajo omenjeni predmeti, ki se imajo zarubiti, na "prostoru, kamor ne more seči roka pravice!"

Rodbinska tragedija. Na Lipskem v Nemčiji je vratar in delavec Hermann Funke z revolverjem ustrelil svojo ženo, ki je živela ločena od njega. Po izvršenem činu si je skušal za britve prerezati vrat, kar so pa prepričali došli sostanovanci. Še živega so ga prepeljali v mestno bolnišnico. Funke je bil že pred več časom v neki blaznici, iz katere so pa izpustili — ozdravljenega.

JOHN MARTIN, SODNIK (Justice of the Peace)

Kadar imate kaj posla na sodišču ali vložite tožbo zoper koga, ali hočete iztirjati dolg, oglasite se pri meni, ker z mano lahko govorite v materinem jeziku.

Uradne ure: jutro od 8—12. Popold od 1:30—5. Zvečer po dogovoru.

Urad imam na:

321 JEFFERSON STREET,

(nasproti Court House), Joliet, Ills.

Splošna slabost

okamenela jetra, neprebavnost, zoprtje in zapeke napravijo bolnika jako slabotnega. Da popravite te nerednosti, preprečite njih nastoj in da ojačite ves vaš sistem, rabite

Severa's Balsam of Life

(SEVEROV ŽIVLJENSKI BALZAM)

IZVRSTNA TONIKA.

Cena 75 centov.

Oni, ki dvomijo, naj blagovoljo čitati naslednje pismo, katero smo pred kratkem prejeli:

"Želim se vam zahvaliti za Severov Življenski Balzam. Imela sem neprestane bolečine v želodcu, bila sem zelo slaba in tudi teka nisem imela. Co sem porabila eno steklenico Severovega Življenskega Balzama, so izginele vse nerednosti. Prosim, objavite to v časopisju v korist vsem onim, ki imajo podobne bolečine."

Mrs. Pugač of Moquah, Wis.

Kupite Severova zdravila v vaši lekarni. Zahtevajte edinole Severova, da se tako izognete ponaredb. Ako ne morete dobiti Severovih zdravil v vašem kraju, tedaj pišite naravnost na

W. F. SEVERA CO., Cedar Rapids, Iowa

A. Nemanich, St. Chicago Phone 2575

A. Nemanich, Jr.

A. Nemanich & Son

BANK

Real Estate Insurance Loans Renting

V lastnem domu 1002 N. Chicago St., Joliet, Ill.

Sprejemamo vloge in jih obrestujemo po

3%

in jamčimo absolutno varnost.

Kupujemo in prodajamo zemljišča v mestu in na deželi.

Zavarujemo hiše in pohištva proti ognju, nevihti (tornado) ali drugimi poškodbami.

Kupujemo in prodajamo, ali posojujemo denar na Steel Stocks.

Pošiljamo denar na vse kraje sveta po dnevnem kurzu.

Posojujemo denar na zemljišča in hiše.

Izvršujemo terjatve in poslujemo kot administratorji, varuhi, konzervatorji ter v vseh enakih zadevah.

430 Veliki Slovensko-Angleški Tolmač

prirčen za slovenski narod na podlagi drugih mojih slovensko-angleških knjig za priučenje ANGLEŠČINE BREZ UČITELJA. Vsebinska knjige je: Slov.-Angl. Slovnica, Vsakdanji razgovori, Angleška pisava, Spisovanje pisem, Kako se postane državljan poleg največjega Slov.-Angl. in Angl.-Slov. Slovarja. Mnogobrojna pohvalna pisma od rojakov širom Amerike dokazujejo, da je to edina knjiga brez katere ne bi smel biti nobeden naseljenec. Cena knjige v platnu trdo vezane je \$2.00, ter se dobi pri: V. J. KUBELKA, 533 W. 145 St., New York, N. Y.

Dr. Janez Bleiweis in njegova doba

Postanek in razvoj narodno-političnega programa Slovencev do razcepljenja v konservativno in liberalno stranko.

SPISAL DR. DRAGOTIN LONČAR.

(Dalje.)

"Simmen aus Innerosterreich" (1861/1863 je bila izprva nekaka revija, izhajajoča v snopiščih. Njen program je bil narodna, verska in politična enakopravnost. V cerkveno-političnem oziru zahteva svobodno cerkev v svobodni državi; poteguje se za uvedbo splošne volilne pravice; v državnopravnem oziru bodi Avstrija od nemške zveze neodvisna, enotna država, na znotraj razdeljena na podlagi zgodovinskega federalizma v devet skupin: 1. v ogrsko (za Ogrsko s srbsko vojvodino) 2. sedmograško (za Sedmograško), 3. hrvaško (za Hrvaško, Slavonijo in Dalmacijo) 4. nižnjavstrijško (za nadvojvodino Avstrijo pod in nad Anizo), 5. prednjeavstrijško (za Solnograško in Tirolsko s Predarliskim), 6. notranjeavstrijško (za Štajersko, Koroško, Kranjsko in Primorsko), 7. beneško (za Beneško), 8. češko (za Češko, Moravsko in Slezijo) in 9. gališko skupino (za Galicijo in Bukovino). Proti koncu se je list izpremenil v dnevnik in je imel naročnikov največ Nemcev. Einspieler je skušal, kakor pravi v zadnji številki, vzgajati čitatelje za "človekoljubno in svobodno svetovno naziranje."

Drugi nemški list Einspielerjev je bil "Drau-Post" (1863—1866), pri katerem pa ni vedno sodeloval, ker je list opustil prvotno stališče. Pozneje je ustanovil "Kaertner-Volksstimme" (1876—1883. Z nobenim teh listov ni imel sreče, dasi je žrtvoval čas, trud in denar zanje; ubile so jih ali tiskovne pravde ali pa neplačujoči naročniki.

Prvi slovenski politični list ustanovne dobe je bil "Naprej", ki ga je ustanovil Miroslav Vilhar in ki mu je bil duša Fran Levstik. Miroslav Vilhar je bil grajskič, nemški vzgojen, ki je izprva zlagal nemške pesmi, a je potem postal zaveden Slovenec, zlasti pod vplivom Levstikovega, in je narodno probujal Notranjsko. "Naprej" je izhajal dvakrat na teden od 2. januarja 1863. da 29. septembra 1863. v Ljubljani in je bil pisan v lepem pravilnem jeziku. Nastopil je za naslednjim programom: "Asnik "Naprej" misli na ustanoven potu potezati se za vse in vsakovršne pravice slovenskega naroda ter vedno in povsod imeti pred očmi blagost svoje domovine s pazljivim očesom na južne brate, s katerimi smo Slovenci v materialni in duševni dotiki. Da bi "Naprej" dosegel svoj namen, obeta častitlim bralcem take liberalno-politične, lepoznavske in gospodarske sestavke, kakršnih so potrebni, da se zbujajo narodnost, vnema skrb za občno korist, širi vsestranske omika in luč med Slovenci, in kolikor je mogoče, da se pripomore k splošni izobraženosti na jugu.

"Naprej" je ubral kritično struno in učil Slovence ločiti zrno od pleve. O slovenskih deželnozbornskih poslancih na Kranjskem piše: "Z žalostnim srcem moramo povedati, da slovenska stran v deželnem zboru tava, kakor čeda brez pastirja; da nikakor nad seboj ni pokazala tiste politične združnosti, kateri se čudimo pri Čehih; da so se poslanci ene stranke časih za male stvari in zbornici nepolitično, nepremišljeno zbadali. Potegoval se je za zedinjenje Slovencev in za narodno enakopravnost, zaradi česar je predsedil Vilhar šest tednov ječe! Časopis je prenehal kar je naznanil Vilhar za naslednjimi besedami: "Današnji list je zadnji "Naprej". List. Važne in grenke vzroke te dogodbe zagrebam v svoje srce. Veliko hvalo izrekam zvestim podpornikom in jemljem slovo, rekoč: Živimo za narod, izobrazimo se, krepčajmo se, složimo se v korist svojih domov in vsemu cesarstvu! Večni Bog je pravilčen; on meri pota narodom in tudi nas vidi. Ako tudi nas je malo, pa vendar čutimo, da smo enega debla, ene krvi! Tedaj: Bog z nami!"

Slovenski politični list je prenehal, sledil mu je nemški "Triglav" (1865—1870), ki so mu bili uredniki Peter pl. Radies, Edvard Pour, Peter Grasselli in Jakob Alešovec, sodružniki pa dr. Ahačič, dr. Bleiweis, dr. E. H. Costa, dr. Klun, Levstik, Macun itd. Proti ustanovitvi nemškega lista se je javila opozicija, zlasti Levstik se je ustavljal temu listu, ker je bil mnenja, da se s tem zagraja pot slovenskemu političnemu časopisu. Tudi tržaški Slovenci, med njimi Cegnar in Nabergerji, so poslali Bleiweisu spomenico, v kateri nastopajo proti nemškemu listu, ki ne bi dosegel svojega namena, da bi namreč spreobrnil Nemce in nemškarje, nasprotno bi pospeševal germanizacijo, ker bi odtegnol pomoč slovenskemu slovu in bi imeli nasprotniki več vzroka vrvati Slovencev nemški jezik, češ, da sami po tem hrepene. Celu napačno pa

je — navaja dalje spomenica — snovati tak list samo za Kranjsko, ker se s tem ubija zavest celokupnosti in širi partikularizem. Na drugi strani so pa voditelji na Kranjskem zagovarjali tak list in njim se je pridružil tudi katehet Andrej Marušič, piše iz Gorice. "Slovenskim bralcem so "Novice" več nego za deset do petnajst let še dovolj. Nemškega lista potrebujejo za indiferentne, da jih za svojo reč dobimo, da bodo vedeli, kaj hočemo. Kdor noče verjeti, da nam je še za kakih deset let bolj treba nemškega nego slovenskega časnika, naj pride v našo čitalnico. Tu bo videl, koliko in kako se slovenski časniki bero. Jaz sicer ljubljanskih razmer natanko ne poznam, ali dozdeva se mi, da velika večina tiste stranke, ki se za slovenski politični časnik poteguje, ne le o politiki ničesar ne ume, temveč še morda celo slovenskega pismenega jezika dobro ne razume, pisati pa ga gotovo ne zna.

"Triglav" je prenehal, ker ni imel dovolj naročnikov in so se ti zaostajali z naročnino; poleg tega ni bilo sotrudnikov, da je bil zadnji njegov urednik Alešovec — kakor pripoveduje sam — večinoma navezan le nase.

Da bi ustregel potrebi in želji slovenskem političnem časniku, je začel Andrej Einspieler izdajati v Celovcu pod uredništvom upokojenega duhovnika J. E. Božiča izborni list "Slovenec" (1865—1867) izprva dvakrat, potem trikrat na teden. Geslo mu je bilo: "Živi, živi, duh slovenski, bodi živ na veke"; program pa: "Priatelj katoliški cerkvi, enakopravnost podlagi narodne enakopravnosti in pri drugoverce; prijatelj pravi omiki na na podlagi narodne enakopravnosti in prijatelj mogočni Avstriji. Glavni sotrudniki so mu bili: Levstik, Rač, Trstenjak, dr. Turner, dr. Vošnjak, dr. Zarnik. Naročniki so bili največ duhovniki, šolska mladina in kmetje. Slovenec je pisal za narodno enakopravnost ne glede na levo in desno: proti duhovski in posvetni gosposki. Cesar niso sprejele v svoje predale opreznosti "Novice", to je probočeval "Slovenec". Prenehal je, ker ga tiskar, ustrahovan po Nemcih, ni hotel več tiskati. Einspieler je bil žilav in odločen žurnalista, vedno odkrit in načelen nasprotnik, ki je delal iz prepričanja in ljubezni do stvari. Vzor mu je bil koroški pesnik in časnikar Rizzi, njegove osebni prijatelj. Vztrajnost in podjetnost Einspielerjevo na časniškem polju kaže tudi "Mir", ki ga je ustanovil leta 1882. že na svoja stara leta in ki se je ohranil do danes.

V Trstu je izdajal Ivan Piano leta 1866. list "Ilirski Primorjan" dvakrat na mesec, ki mu je bil glavni sotrudnik Fr. Cegnar. Z letom 1867. se je izpremenil "Ilirski Primorjan" v "Primorca", ki ga je urejal Vekoslav Rač in mu je bil odlični sotrudnik zopet Fr. Cegnar. Leta 1869. je začela izhajati dvakrat na mesec "Jadanska Zarja" (lastnik Martelance). Omenjem še "Tržaškega Ljudomila", ki ga je izdajal štiri mesece 1866. leta Josip Godina Vrdeški. Godina ni bil slovensčine popolnoma vešč, poleg tega je njegov list prinašal sestavke smešne vsebine v narečju, kar so grajale "Novice", vendar brez zamere, ker domači bralci morebiti ravno te sestavke najrajši bero. Vsi listi so služili tržaški prebujenosti.

V Gorici je izdajal Andrej Marušič list "Domovina" (1867—1869), o kateri je dejal, da ni bil njen glavni namen biti politični časnik. Program ji je bil: "Domovina" hoče biti zastava, katera kaže na eni strani: "Naprej" — na drugi: "Za vero, za dom za cesarja!" Prva naloga "Domovine" je: buditi narodno in avstrijsko zavestnost; druga naloga: biti jezik potujevanju primorskih Slovencev.... Duh ki bo preveval list skoz in skoz, bo duh sprave in prijaznosti z Lahi. Tudi vladi ne mara sistematično nagajati. Razmere je treba upoštevati vsak čas, kakor so, in sipridobivati v narodnih in drugih zadevah izlepa, kar nam gre in česar zares neobhodno potrebujemo.

V Mariboru je začel izhajati 1867. leta (naprej dvakrat na mesec, potem pa kot tednik) "Slovenski Gospodar", ki mu je bil prvi izdajatelj, založnik in urednik dr. Matija Prelog. Program mu je bil podkup slovenskega ljudstva v domači lahko razumljivi besedi o raznih gospodarskih pa tudi političnih in narodnih stvareh. Po zledu "Novic" je imel z geslom: "Potk v gospodarstvu bogati deželo" v prvi vrsti ta namen, da gospodarski poučje in dviga ljudstvo, s tem pa ga tudi pridobiva narodno-politično, kar se mu je v resnici posrečilo. Izmed sotrudnikov omenjam: Hermana, Majcigerja, Račiča, dr. Razlaga, Šumana, Trstenjaka, dr. Ulago, dr. Vošnjaka.

ka. — "Slovenski Gospodar" izhaja še sedaj.

IV.

"Mladi" in "stari."

20. Dualizem je vzbudil odpor po Slovenskem. "Novice" so pisale: "Glasovanje naših poslancev je osupnilo vsakega in od ust do ust gre vprašanje: Kako to?" A takoj so premagale svojo osuplost in so odgovarjale: "Solidarnost s Poljaki in tirolskimi Nemci vtegne pozneje pri važnih praktičnih vprašanjih, ko pojde za preuredbo februarke ustave, mnogo več koristi, nego bi bilo koristilo, ako bi se bili Slovenci ločili od Poljakov pri adresi, ki je "jalova formalnost". Tudi "Domovina" se je čudila nedoslednosti slovenskih poslancev. Ostro je pisal skim dualizem, češ, da so zapustili federalno načelo, na podlagi katerega so bili izvoljeni, in slovensko vzajemnost s Hrvati in Čehi. Obžaloval je, da dr. Bleiweis zagovarja to postopanje, da samo v "Novicah" toži in ostaja doma; če bi bil on na Dunaju, bi se to gotovo ne bilo zgodilo: Kdor je vodja naroda, naj prevzame tudi dolžnosti!

Bolj in bolj se je čutila potreba večjega slovenskega lista, ki bi se pečal izključno s politiko in zagovarjal narodno načelo. V Ljubljani so snovali tak list in ga še pred porodom k-rstili "Slovenski Jug". Mlajša inteligenca je pripravljala duševno delo, starejši naj bi bili skrbeli za finančno vprašanje; toda ti so bili še vedno mnenja, da je bolj treba nemškega časnika, zato so oživili "Triglav", ki je bil zaradi vojne 1866. leta za časno prenehal. Česar ni zmogla Ljubljana, to je dosegel Maribor: 2. aprila 1868. leta je začel izhajati trikrat na teden "Slovenski Narod".

Ustanovniki "Slovenskega Naroda" so bili dr. Dominkuš, Gorup, Herman, dr. G. Ipavic, dr. Kočevar, Lenček, Lipold, dr. Muršec dr. Pavlič, Pfeifer, dr. Ploj, dr. Radej, Rač, dr. Razlag, dekan Rozman, dr. Vošnjak, Žuza in drugi. Največ je zanj prispeval dr. Dominkuš. Program "Slovenskega Naroda" je bil: 1.) Edina, mogočna in svobodna Avstrija, ker le v Avstriji si Slovenci rešijo in ohranijo narodnost. 2.) Poroštvo obstanka in uspešnega razvoja Avstrije je edino v federalnih načelih; zato združenje vseh Slovencev v eno administrativno celoto, ker le tu dobi enakopravnost slovenskega jezika v uradu, šoli in javnem življenju dejansko veljavo. 3.) Decembarska ustava se naj izpremeni po ustavni poti. 4.) Listu "ne bodo samo verske zadeve, dogme in bistvene cerkvene naprave svete, kakor so vsemu narodu, ampak se bode poganjal n. pr. tudi za to, da se neokrunjen ohrani cerkveni imetje, da se ljudska šola ne loči od cerkve, da se oživlja bolj in bolj javno cerkveno življenje. 5.) Mir in sporazumljenje z vsemi avstrijskimi narodi. 6.) Poudarjanje upravičenih terjatev slovenskih bratov v Avstriji, posebno Hrvatov in Srbov, kakor lastnih. 7.) Duševna vez in vzajemnost slovenska po zamenjavi literarnih in sploh kulturnih izdelkov med Slovani.

"Slovenski Narod" je postal glasilo slovenskega izobraženega občinstva, vanj so dopisovali naprednejši politiki in pisatelji posvetnega in duhovskega stanu. Prvi urednik mu je bil Anton Tomšič, bistroumen in odločen žurnalista, kakršnih so imeli Slovenci dolej malo. Tomšič je imel težavno stališče; na eni strani njegovo načelo, da javno delo ne sme biti brez kontrole, čeprav ostre, na drugi strani optimizma, ki so pričakovali, da se slovenska politika obrne na boljše tudi brez opozicije. Poleg tega pa je visel nad njim Damoklejev meč državnega pravdnika, da bi uničil list s tiskovnimi pravdami, ki jih je narekovalo celo vojno ministerstvo! Toda Tomšič ni bil samo duhovit časnikar, marveč tudi spreten zagovornik: bil je rojen parlamentarec. Glavna sotrudnika sta mu bila sorodna značaja: Josip Jurčič in Fran Levstik.

Boj proti dualizmu je vodil "Slovenski Narod" brezobzirno. Vzor mu je bila češka pasivna opozicija. Pri tem je uvideval, da stoji Čehi na drugem stališču nego Slovenci, toda skušal je premostiti to nasprotje z naglašanjem slovenske vzajemnosti. Tako je zašel v zagoto, iz katere ni mogel najti prav izhoda, kar je bilo na kvar načelni jasnosti in doslednosti. Jurčič je želel, da bi se tudi Čehi in Hrvatje držali narodnega načela, ker bi se s tem dosegla edinstvo. Na drugi strani pa se poudarja federalistna ideja, bodisi, da so posamezne skupine zgodovinske ali narodne, češ, da je Slovanom skupen program: ohranitev slovenske narodnosti, pri čemer imajo Čehi za sredstvo zgodovinsko pravo, Slovenci pa narodno. Dasi je "Slovenski Narod" priporočal Hrvatom, naj postanejo enaki med enakimi, češ, da so njim stare pravice več nego mlada narodna zavest drugih Slovanov ko iščejo po starih pismih pravice do kakega kosa Kranjske in mislijo, da so kaj posebnega izvršili, če so proglasili enakopravnost Srbov; dasi je smatral za napačno, ako kdo misli, da bodo po zaletovitji Čehov zadovoljni tudi Slovenci; dasi je zavračal politiko Poljakov stremječih po deželni

avtonomiji: vendar je češki taktiki na ljubo žrtvoval jasnost in doslednost svojega narodnega načela.

"Domovina" je pobijala stališče "Slovenskega Naroda", odkrivač nje gove lihe. Pasivna opozicija ne more vesti k zmagi, dokler so Poljaki nezanesljivi. In čeprav se Poljaki pridružijo pasivnemu uporu, to ne odloča, dokler vladajo v Galiciji velika nasprotstva z Rusini, ki morejo s pomočjo vlade prekrizati Poljakom račune. Čehi se drže svojega zgodovinskega prava, Slovenci si morejo le v narodni skupini ohraniti svojo narodnost. Vsa slovenska solidarnost je "plum desiderium"; vzajemno narodno čustvovanje in književna vzajemnost med Slovani je nekaj drugega nego politična solidarnost. Med Slovani je kvečjemu neka negativna solidarnost: nezadovoljnost s sedanjim stanjem. Kakor hitro pa prestopimo na pozitivna tla, tu solidarnosti ni več niti v načelu niti v taktiki.

Razven "Slovenskega Naroda" je nastopal proti dualizmu in Bleiweisovi politiki "Pavliha", zabavljivo-saljiv list, ki ga je izdajal na Dunaju Levstek od 30. aprila 1870. do 31. julija 1870. leta dvakrat na mesec. Namen mu je bil šibati:

Nemškarje in narodnjake,

Če bodo delali napake.

A kar je poštenjaku sveto,

Nikdar ne bodi v zobe vzeto!

(Besede Stritarjevo.)

slovenski humoristični list. Odljuje se po svojih umetniških karikaturah Ključevih, po svojem čistem jeziku in njegova vsebina ima trajno vrednost. (dr. Costa, Marušič, dr. Polkular, Svetec, dr. Toman itd. je zgrabil tudi dr. Zarnika, kar mu je nakopalo smrt, ker se je tudi "Slovenski Narod" odrekel vsake osebne in stvarne solidarnosti z njim. Obžalovati moramo, da se je celo Tomšič dal zavesti strasti nasproti Levstiku, ki je po pravičiji tožil, da je "pri nas, kjer se vsaka stvar meri na mravljinčjo ped, mnogo lažje napačno delati nego napačna dela grajati.

Razven postopanja v državnem zboru je grajala opozicija tudi domačo dnevno politiko. Jurčič je očital, da se v Ljubljani politikuje od danes do jutri, iz roke v usta, ko se Slovenci pričakajo za Dežmanom in mislijo, da so s tem že precej storili za svojo prihodnost. "Slovenski Narod" je pisal, da je treba opustiti polemična razpravljanja in po vseh deželnih zborih, kjer so Slovenci zastopani, podati premišljen in določen program v obliki deklaracije ali resolucije. Pridobiti se morajo poročstva za narodni obstanek.

Dne 2. septembra 1869. leta so bili zbrani v Ljubljani slovenski poslanci in so sklenili, da pride v tekoči sešiji v kranjskem, štajerskem in goriškem deželnem zboru na dnevni red zedinjenje Slovencev.

Naprej so slovenski poslanci v štajerskem deželnem zboru interpelovali vladu zaradi zedinjenja Slovencev. Interpelacija, ki jo je sestavil Hermen, zahteva na podlagi oktoberske diplome skupni deželni zbor za vse slovenske pokrajine z deželno avtonomijo za notranjo upravo, nauk in bogočastje ter pravosodje, poleg tega najvišje sodišče in vseučilišče. Vladni komisar je odgovoril, da bo vlada odločno nasprotovala zedinjenju Slovencev. V goriškem deželnem zboru sta podobno interpelacijo vložila dr. Tonkli in dr. Žigon. V kranjskem deželnem zboru pa se je sprejela resolucija, ki je slovela na popravljeni decembarski ustavi; zato je tirjala razširjenje avtonomije posameznih kraljestev in dežel, katerim naj se pusti na prosto voljo, da se združijo po svojih zgodovinski-pravnih razmerah, po narodnem soplemenstvu ali z ozirom na finančne ali sploh materialne okoliščine v državnopravne skupine. Vlada je nenadoma zaključila zasedanje kranjskega deželnega zbora, da prepreči vsako obravnavo o tej resoluciji. Štajerskim in goriškim slovenskim poslancem so se pošiljale čestitke in zaupnice zapupnice zaradi tega, ker so sprožili vprašanje o zedinjenju Slovencev; nasprotno pa ej Levstik bičal in šibal kranjsko politiko, ki je v svoji resoluciji naglašala in prvi vrsti razširjenje deželne avtonomije in prepuščala vse drugo prosti volji deželnih zborov. "Novice" so odgovarjale, da kranjski deželni zbor po decembarski ustavi ni kompetenten zahtevati kaj drugega; poleg tega Čehi in Poljaki nasprotujejo načelu, da bi se zgodovinske dežele trgale po narodnosti. Levstik je grajal, da slovenski politiki na Kranjskem sami dajejo največ gradiva in netiva nemški stranki, ker s svojo nedoslednostjo naravnost izživljajo njeno kritiko, ki potem neusmiljeno spravlja vse na dan. Vzkliknil je: Res stavimo Slovenijo, da Bog pomaga! Janko Pajk se je izrekel tudi proti Fischhofovemu nasvetu narodnih kurij, češ, da se ne da natančno določiti njih kompetenca, in je zagovarjal združenje Slovencev.

(Dalje prih.)

Novoodkriti zlati rudniki. V vzhodnem delu sajsanskega okrožja v ruski osrednji Aziji so odkrili zlata bogata polja.

Brada od glave do nog.

V augsburškem muzeju hranijo brado moža, ki je izredno dolga in čestitljive starosti. Brado je nosil svoj čas mestni svetovalec Hans Steingerer v Braunau, kjer je umrl 28. septembra 1567. leta. Mestna kronika pripoveduje, da je Steingererjevo smrt povročila njegova brada. Ko je šel po stopnicah, je stopil na brado, padel in se ubil. Po njegovi smrti so mu odrezali brado in jo spravili kot relikvijo. Mesto Braunau se pogaja sedaj z augsburškim muzejem glede nakupa brade.

Knjižnica za slepce v Londonu. Ponekod se za navadne ljudi nimamo knjižnic, drugod jih pa imajo celo za slepce. — Največja taka knjižnica je v Londonu, glavnem mestu Angleške. Knjižnica obstoja že 20 let ter vsebuje nad 13.000 knjig in zvezkov, vse so vse tiskane z izbočno pisavo za slepce. Knjižnico uporablja 5.500 slepcev.

Požrešni kozli.

Žid Izidor Spein v New Yorku ima tri kozle, in prepračil se je neljubo o njih požrešnosti. Ko je štel skopuh denar, pridirjali so k njemu in v trenutku pograbili ter požrli več bankovcev. Snedli so 145 dolarjev.

JOSIP KLEPEC
Javni Notar K 10 let. skušnjo

izdeluje vse pravno in postavnoregljavnele za vse slučaje. Če vam kdo plačo garnizija; če potrebuje otrok certifikat za delo; če imate kak drugo stvar za urediti tukaj ali v stari domovini obrnite na mene 1006 N. Chicago St., Joliet, Ill.

Ali ste že poslali naročnino? Papir, tinta in barva ter vse tiskarske potrebščine, stanejo zdaj tri do desetkrat več, kakor pred vojsko. Blagovolite poslati naročnino za celo leto \$2, ali za pol leta \$1, da Vam list ne ustavi.

Pod sedanjimi razmerami je treba točneje plačevati za list, če ga hoče kdo točno dobiti. Pošljite naročnino takoj, da ne pozabite.

Prodajem vse vrste URE in ZLATNINO.

Primeni

dobite vsako

reč 20 odstotno

ceneje kot

kerkoli drugje.

Prodajem samo jamčne

blago.

Popravljam vse vrste

amerikanske in starokraj

ske ure in zlatnino za vsake delo jamčim.

SLOVENCIM IN HRVATIM po celi Ameriki.

Ako rabite dobro Uro ali drugo reč, pišite meni kaj bi radi pa vam posljemo cenno. Vsaka reč vas košta 20 odstotno ceneje, kot bi plačali drugje.

JOS. SPOLARICH

901 N. Hickory St. JOLIET, ILL.

Chicago tel. 3399. N. W. tel. 1257

Louis Wise

200 Jackson Street JOLIET, ILL.

gostilničar

VINO, ŽGANJE IN SMODKE.

Sobe v najem in Lunch Room.

SPOMLADNE

IN LETNE

OBLEKE.

Čedne in moderne obleke za odrasle in mladino se dobe pri nas, kakor tudi delamo v popolno zadovoljstvo obleke po meri.

Velika zaloga najmodernejših klobukov in kap vsah velikosti.

Posebno velika zaloga trpežnih čevljev visokih in nizkih za moške, ženske in mladino.

Mi imamo najlepše srajce, kravate, kolare itd. Vse naše blago jamčimo ter povrno denar, ako ni v popolno zadovoljnost.

Z vsakim nakupom dajemo 4 odstotno vredne znamke ali pa register tikete izvestimi na oblekah delanih po meri.

Vaši naklonjenosti se priporoča "Prva Slovenska Trgovina" na severni strani mesta.

Frank Juričič

1001 N. Chicago St. JOLIET, ILL.

Slovenecem in Hrvatom

naznanjujemo, da izdelujemo in prodajamo fine cigare:

Lutra 10c

Minikin 5c Mike's Best 5c

Michael Kochevar,

Chicago, Phone 1689-L

Northwestern Phone 809

1208 N. Scott St. JOLIET, ILL.

Antonija Rifel

izkušena in diplomirana

BABICA

907 N. Hickory St. Joliet.

Chicago Phone 1617-W

The Will County

National

Bank

of Joliet, Illinois.

Prejema raznovrstne denarne uloge

ter pošilja denar na vse dele sveta.

Kapital in preostanek \$300,000.00.

C. E. WILSON, predsednik

Dr. J. W. FOLK, podpredsednik

HENRY WEBER, kašir.

Mi hočemo tvoj denar

ti hočeš naš les

Če boš kupoval od nas, ti bomo vselej postregli z najnižjimi tržnimi cenami. Mi imamo v zalogi vsakovrste noga lesa.

Za stavbo hiš in poslopj mehki trdi les, lath, cederne stebre, desk in singline vsake vrste.

Naš prostor je na Desplaines ulici blizu novega kanala.

Predno kupiš LUMBER, ogledaj se pri nas in oglej si našo zalogo! Mi bomo zadovoljili in ti pripravili denar.

W. J. LYONS

Naš office in Lumber Yard na voglu

DES PLAINES IN CLINTON STS.

Garnsey, Wood & Lennon

ADVOKATI.

Joliet National Bank Bldg.

Oba tel. 891. JOLIET, ILL.

John Grahek

...Gostilničar...

Točim vedno sveže pivo, fino kalfornijsko vino, dobro žganje in trške najboljše smodke.

Prodajam tudi trdi in mehki premes.

TELEFON 7612.

1012 N. Broadway JOLIET, ILL.

Amerikanski Slovenec

Ustanovljen 1. 1891.

Prvi, naj večji in edini slovenski katoliški list za slovenske delavce v Ameriki ter glasilo Družbe sv. Družine.

Izdaja ga vsaki torek in petek Slovensko-Ameriška Tiskovna Družba Inkrp. 1. 1899.

v lastnem domu, 1006 N. Chicago St. Joliet, Illinois.

Telefoni: Chicago in N. W. 100.

Naročnina:

- Za Združene države na leto... \$2.00
Za Združene države za pol leta... \$1.00
Za Evropo na leto... \$3.00
Za Evropo za pol leta... \$1.50
Za Evropo za četrlet... \$1.00

PLAČUJE SE VNAPREJ.

Dopisi in denarne pošiljave naj se pošiljajo na:

AMERIKANSKI SLOVENEK Joliet, Illinois.

Pri spremembi bivališča prosimo naročnike, da nam natančno naznani POLEG NOVEGA TUDI STARI NASLOV.

Dopise in novice pričbujemo brezplačno; na poročila brez podpisa se ne oziramo.

Rokopisi se ne vračajo.

Cenik za oglase pošljemo na prošnjo.

AMERIKANSKI SLOVENEK Established 1891.

Entered as second class matter March 11th, 1913, at the Post Office at Joliet, Ill., under the act of March 3rd, 1879.

The first, largest and only Slovenian Catholic Newspaper for the Slovenian Workmen in America, and the Official Organ of Holy Family Society.

Published Tuesdays and Fridays by the SLOVENIC-AMERICAN PTG. CO. Incorporated 1899.

Slovenic-American Bldg., Joliet, Ill.

Advertising rates sent on application.

- 1. julija Nedelja Teobald, pušč.
2. " Ponedeljek Oisk. Mar. Dev.
3. " Torek Helijodot, škof.
4. " Sreda Urh, šk.; Berta, d.
5. " Četrtek Ciril in Metod.
6. " Petek Izaija, prerok.
7. " Sobota Vilibald, škof.

PETA NEDELJA PO BINKOŠTIH.

Kakor vidimo v današnjem svetem evangeliju, naš Zveličar hoče, da so njegovi učenci. Njegova cerkev sveta; zahteva namreč, ne samo, da odpuščamo svojim sovražnikom, ampak, da se spravimo z njimi. Zahteva tudi, da vrnemo dobro za slabo, da molimo za tiste, kateri nas preganjajo, da ljubimo svoje sovražnike.

Svetost je tudi eno izmed znamenj kv. Njeni nauki so sveti, ker izhajajo od Boga. Cerkev nas uči, da se naj varujemo greha in celo priložnosti v greh za vsako ceno; da najraje umrjemo, kakor da bi žalili Boga z najmanjšim grehom. Ta nauk je gotovo svet in dopade Bogu. Kraljica Blanche je večkrat rekla svojemu sinu Ludoviku, da ga rajše vidi mrtvega, kakor pa, da bi storil kak smrtni greh. Ludovik je postal svetnik.

Cerkvene zapovedi so svete, ker zahtevajo da damo čast Bogu, katero smo Mu-dolžni, da delamo dobra dela, kakor, da hodimo k sveti maši, se postimo, spovemo in prejemamo sveto obhajilo. To so sredstva, katera nas posvečujejo.

Sredstva za zveličanje, katera nam ponuja, so sveta, kakor zakramenti, kateri nam dajo ali pomnože posvečujočo milost. Zato toliko katoličanov postane svetnikov. Vsi svetniki v nebesih so člani katoliške cerkve. Vedno es gode čudeži po njihovem posredovanju, na primer v Lurdu. Veliko katoličanov je, kateri so slabi, ne, ker so katoličani, ampak, ker ne vbojajo cerkve. Pred kakim isedemsto leti je imela neka dobra in pobožna žena štiri otroke, kateri so bili tako dobri, da so se vsakomur dopadli. Vsako jutro in večer so z njo molili, učila jih je katekizma in jim dajala dober svet. Ko jih je nekega dne opazovala, je vzkliknila: "O, kaka vesela bi bila, če bi bil en pravi svetnik med vami." Najmlajši deček jo objame in pravi: "Jaz bom svetnik; res mati, svetnik bom." Od onega dne je bil še veliko bolj pridn, postal je zgled drugim otrokom, pozneje papež in sedaj ga cerkev časti kot sv. Petra Celestina.

Drugo znamenje, katero ima cerkev je, da je katoliška ali vesoljna. Jezus je ustanovil svojo cerkev, da reši vse ljudi, ker je vmlr za vse ljudi, zapovedal je Svojim apostolom, da

pridigujejo sveti evangelij vsemu človestvu. To so tudi storili. Sli so na vse kraje in oznanjevali Božjo besedo mozem ženam in otrokom, škofje in duhovniki vedno nadaljujejo apostolsko delo. Papeži so jih pošiljali, da so povsod oznanjali besedo Božjo. Dandanes je v nekrščanskih deželah okrog 20,000 misijonarjev in še enkrat toliko verskih bratov in sester, kateri razširjajo vero. Pred 130 leti je bilo le 25000 katoličanov v Združenih Državah; sedaj jih je okrog 20,000,000.

Nobena protestantska sekta ne mora trditi, da je sveta, četudi je med njimi mnogo dobrih ljudi, kakor so bili tudi med pagani; nimajo pa svetnikov. Najboljši protestanti navadno postanejo katoličani. Nobena sekta tudi ne more trditi, da je katoliška; nobena izmed njih ni povsod razširjena; nobena ni oznanjevala besede Božje vsemu narodom Najstarejša izmed njih je bila 1500 let prepoznava za kaj takega. Nobena izmed njih ni kdaj spremenila celega naroda h krščanstvu. Katoliška cerkev edino je spreobrnila narode, kateri so sedaj krščanski. Katoliška cerkev je edino prava cerkev. Rev. J. Plaznik.

MOLK.

(Ksaver Meško.)

Nenkoč je bral kralj Aleksander Veliki pismo, ki ga je, v njem svrila mati Olimpija pred preveliko zaupnostjo do prijateljev in vojnih tovarišev in pred neomejeno radodarnostjo napram njim: "Prav, če prijatelj odlikuje in obdaruje. A ti povzdignes s vojo radodarnostjo vse do kraljevske višine, jim omogočis, da si pridobivajo množico prijateljev, a ti pri tem ostaneš samoten."

Kar opazi kralj, da mu zre prijatelj Hecstion čez ramo in tudi bere pismo. Aleksander ne reče ničesar, le molče pritisne svoj pečatni prstan prijatelju na usta. Hotel mu je s tem reči: "Usta so ti zapečateni. Molči!" dne.šINTN&ih?o-āoarjt

Ko bi tudi nam vsako jutro pritisnila mogočna roka pečatni prstan na usta: "Molči!" Ali ko bi nas opomnil in poučil vsako jutro, preden stopimo v šum življenja, skrbeč, moder učitelj in obenem zvest prijatelj: "Če govoriš čez dan, govori malo! Govori premišljeno, da govoriš modro!"

Zakaj to je resnica in to je naše gorje: "Z ničimer ne škodujemo sebi in drugim toliko kakor z jezikom, z govorjenjem!" In največ govori, navadno vsaj, mlad človek. Kakor iskre so njegove besede, iskre, ki upeljujejo dostikrat njegovo srečo ali srečo bližnjega, čestokrat srečo zelo dragih oseb. — To je gorje! In temu zlu se moramo ustavljati. Učite se boriti z njim že od mladih nog.

O čem govorimo najraje? Ali ne o tem, kar ljubimo ali kar mrzimo, sovražimo? A o obojem govorimo napačno. Prvo povzdigujejo čez mero, drugo ponižujemo pod resnično vrednost. To naj bo merilo naše moči nad jezikom in slabim našim nagujenjem, in to naj bo cenilo naše duševne veličine: Da znamo modro molčati o onih, ki so nam dragi, in o onih, ki so nam zoprni, ki mislimo o njih, da so nam storili krivico.

Kaj govorimo tako mogočno o napakah drugih? Jih li nimamo sami dovolj? O teh govorimo, sami s seboj, te sodimo in obsojamo, te trebimo iz sreča!

Govoriti o napakah predstojnikov, kak prazna stvar! Prazna in kočljiva. Sveve imajo napake tudi višji. Saj so ljudje, ne angeli in ne bogovi. Kjer pa je človek, so človeške slabosti. A mi nismo poklicani, da njih napake odstranjamo ali popravljamo. Torej tudi ne poklicani, da jih sodimo. Najmanj poklicani ali upravičeni, da da se jim posmehujemo.

Kočljiva stvar je govoriti o napakah višjih. V dijaških letih mi je svetoval moder mož, duhovnik, ki mi je hotel dobro: "Ne govori nikoli čez predstojnike! Vedno se najde kdo, ki jim vsako besedo izda." Pa nisem povsem ubogal. Ker sem sam duhovniško študij, sem sodil o drugih isto-ko. Pa sem se motil. Take zmotne pa navadno niso na našo korist.

Da se očuvate občutne škode, zapriše posebno glede višjih nemirni jezik v karcer, zavaruje ga z močno ograjo, že od Boga nam vse dano, z zobni; zaklenite ga s kjučavnico ustnic in zvežite ga kakor najvernejšega hudodelnika z modrim premislekom: "Bolje je, še molčim ves dan, ko da izgovorim eno besedo, ki me lahko pozneje bridko tepe."

Če nam svetuje razum, naj ne govorimo slabo o višjih, nam zapoveduj srece, da naj ne govorimo slabo o nižjih, ki se braniti ne morejo. Če po kakih plemenitosti, hrepenju po teji Zdi se mi, da je med nami premalo finese, premalo gentlemanstva. Potrudimo se zanj. Ena prvih zahtev gentlemanstva. Potrudimo se zanj. Ena prvina mora biti: "Nikoli ne maram govoriti slabo o onih, ki se braniti ne morejo, ker so prenikli in preslabi, in ne o odsotnih!" Znamenje nizkega mišljenja, znak

povsem neurejenega značaja je, ako ne moremo ohraniti skrivnosti, ki nam jih kdo zaupa. Visoko nas povzdigne, kdor izroči tajne svojega srca našemu srcu in naši molččnosti. Reče nam s tem: "Glej, jaz sem preslab, da bi nosil to breme ali ta zaklad. A ti boš dovolj močan, da nosiš to težo, dovolj globoko je tvoje srce, da skrjies v njem ta zaklad." A če mi gremo in izblebetamo zaupno skrivnost, kaj storimo? Ostudno izdajalstvo! Izdajalec pa je vreden le zasramovanja.

Najuižje in najrjše pa je, če človek govori o rečeh, ki jih ne razume. Če Govori o velikem in težkem v življenju, recimo o bojih, o delu in tuden resnih in velikih mož, ali tudi o njih neuspelih — zakaj kjer je človek na delu, morajo biti večkrat tudi neuspeli — z brbljanjavi glasom bedaka. Če govori o visokem in globokem v svetu, o najvišjem in najglobljem, o večnih resnicah in večnih skrivnostih, kakor bi bile to zanj neznanne, brezpomembne igrače, abc življenja, ki jo je že davno premagal in položil med nepotrebno staro saru. Kogar slišite govoriti tako, tega se varujte! Zakaj norec življenja je. Norci pa so nevarni.

Ne bodite blebetavci! Saj jih je tako je preveč pri nas. Zde se samim sebi duhoviteži, pa so plitveži. Mnogim se zdi, da vse občuduje njih duhovitost, da torej morajo govoriti. Pa so navadno le vsem nadležni. Morda zanima njih besedičenje prazne duše, drugih ne more. Res duhovit in obenem resnično omikan mož bo previdno varčeval s svojo duhovitostjo. Zakaj najduhovitejši bi svoje zaklade z vednim govorjenjem kmalu izrabil. Pa bi ostale le smeti.

Neprijetni so čestokrat v družbi taki ljudje, dasi sami tega ne čutijo.

Peljal sem se pred leti obiskat starega blagega duhovnika, ki sem mu bil več let sosed. Na poti se mi pridruži znan mlad gospod. "Kam? — H. g. N. N. se peljete? Pa se popeljem z vami." — "Prosim." — Peljal se je. Bil je učen mož, doktor. Zato je pač znal mnogokaj povedati. Nekaj ur smo sedeli skupaj. Govoril je venomer moj učen spremljevalec. Ali vedno učeno in modro, ne vem več. A to vem: Mridva z nekdanjim sosedom nisva vobče prišla do kakega resnejšega pogovora, najinega pogovora.

Kdo vam bolj imponira, mladi prijatelj, ta gospod ali veliki rajni kardinal Rampolla, ki so mu celo nemški listi — in ti niso bili njegovi prijatelji — v nekrologih ob nenadni smrti med drugimi venci občudovanja in prošlave položili na oder in na krsto tudi krasen lovorov venec z napisom in priznanjem: "Der grösste Schweizer!" (Veliki molčavec.) Kako nam je častni naslov zgrabil srce! Tem bolj, ker vemo, kaj da je ta izredni mož že takorekto držal v roki, a je izgubil. Pa je vedel to bridko tragiko življenja molče nositi! Recimo, da bi ga listi nazvali: "Der grösste Schwaetzer!" (Veliki blebetaj.) Kakšen bi stal pred nami, on, ki nam je zdaj, ožarjen z zarjo večnosti, skoro tako visok in svetel, kakor sam veliki njegov gospod, Leo XIII.! — Der grosse Schweizer!

Spomin vas moža, ki ga poznamo vsaj toliko kakor kateregakoli vladarja v zgodovini. Pa ne vemo o njem ne ene besede, ki jo je kdaj govoril. Sv. Jožef, krušni oče Gospodov, je ta veliki mož. "Bil je pravičen mož," pravi o njem knjiga božja. Pravičen mož — molčati. "Molčeci svetnik!"

S premislilom in namenom vam nisem navajal zlatih redov sv. pisma o govorjenju in molku. A jk sklepu bi navedel eno mesto iz Skrivnega razodetja (22, 13), beseda Gospodovo: "Jaz sem alfa in omega..."

Če je gospod A in Q, je vsa abeceda. Abeceda pa tvori ogrodje naše govori-ce. Ali se vam ne zdi, da bi morala biti potentakem vsa — sam Kristus, njegov duh, njegova volja?

A tudi to vemo: V velikih in največjih trenotkih svojega življenja in vse zgodovine je govoril Jezus zelo malo, je — molče trpel! Zapustil nam je zled...

KATOLICIZEM IN MODERNA KULTURA.

Pojem moderne kulture obsega ves napredek človeštva v zgolj naravnem oziru; v moderni kulturi delujejo vsi faktorji človeške narave kot take, brez ozira na nadnaravno teženje človeške duše, katere življenje (v katoliškem smislu) in izpopolnjevanje ne najde potrebne ali celo nobenega mesta v stremljenju modernega sveta. Ta omika je naravna, materialistična, ker ima za cilj čim večjo popolnost človeške (v katoliškem smislu) po grehu izprijene) narave in sloni le na materji. Filozofija njena je materializem, ki taji nadnaravno in posmrtno življenje duše. Ta kultura je bistveno ista kakor stara poganska, grška in rimska. Ko je humanizem koncem srednjega veka jel izpodkopavati moč krščanstva, so se začeli oglašati posamezni glasovi skonce v modroslovju, potem v pravoznanstvu, ki so dokazovali samostojnost in neodvisnost svetnih znanostij od bogoslovja, zahtevali popolno emancipacijo znanstvenikov v znanstvenem delovanju od cerkve

kyvene avtoritete, dokler se ni po rapidnem razvoju vzdignil glas popolnega materialista, ki se je praktično raztolmačil v splošnem kulturnem geslu: Koncentracija na tostran.

To geslo je podlaga moderne kulture. Posmrtnosti in ali je negotova torej si treba postlati kolikor mogoče udobno in praktično v tem življenju. Filozofija, emancipirana od nebes, se je podala na trnjevo pot moderne znanstvenega raziskavanja, s seboj pa je vzela nov z neizrečenim navdušenjem sprejeti aksiom o absolutnosti človeškega razuma. Začeli so se graditi novi sistemi, a drug za drugim so se sesuli. Nazadnje je prišlo spoznanje, da je vsa spekulativna filozofija bedarija. Nekateri se zidajo v oblake v nekem čudnem hrepenju, drugi pa prisegajo samo še na empiriko. Tako se je začelo gibati na vseh panogah kulturnega življenja. Stotero in stotero rok deluje pod vodstvom suverenih znanstvenikov, da sezidajo babilonski stolp, ki bi zagotovil popolno samoljubnost človeštva.

Plodovi tega dela so obilni. Vse znanosti cveto in prinašajo sadova, da strmi vse človeštvo. Zakoni narave se odkrivajo drug za drugim in takoj stoji zadaj drugi delavci, ki jih izrabijo v prid in udobnost človeštva. lovestvo napreduje v naravnem zmislu s čudovitimi koraki.

Dočim je geslo moderne civilizacije: Koncentracija na tostran, je bistvo katolicizma (katoliške kulture) — koncentracija na onstran. Takoj ob nastopu krščanstva se je pokazala velikanška razpoka med tema devizama; rimska civilizacija je stala diametralno nasproti novi od Jezusa Kristusa ustanovljeni krščanski kulturi.

Od tudi tako popolno neumevane heroizma prvih kristjanov, ki so žrtvovali vse svoje z življenje vred v prepričanju, da se tako njih duša izpopolni v Bogu. Velikomno nasprotje med starim poganskim in novim krščanskim umevanjem naloge človeštva in njegove izomike je rodilo ono skrajnosti se dotikajoče preziranje svetnih, časnih dobrih kristjanov prvih časov, ki se je po zmagi krščanske svetovnega naziranja polagoma ublažilo in stopilo v normalne meje. Prva sbletja srednjega veka nekako je bilo najlepše razmerje med ceno onstranskega in tostranskega blagostanja. Krščanski duh je preveval in pronical vse sloje narodov in ker se je prav cenila vrednost posmrtnega življenja in njegove izomike je rodilo ono skrajnosti se dotikajoče preziranje svetnih, časnih dobrih kristjanov prvih časov, ki se je po zmagi krščanske svetovnega naziranja polagoma ublažilo in stopilo v normalne meje. Prva sbletja srednjega veka nekako je bilo najlepše razmerje med ceno onstranskega in tostranskega blagostanja. Krščanski duh je preveval in pronical vse sloje narodov in ker se je prav cenila vrednost posmrtnega življenja in njegove izomike je rodilo ono skrajnosti se dotikajoče preziranje svetnih, časnih dobrih kristjanov prvih časov, ki se je po zmagi krščanske svetovnega naziranja polagoma ublažilo in stopilo v normalne meje. Prva sbletja srednjega veka nekako je bilo najlepše razmerje med ceno onstranskega in tostranskega blagostanja. Krščanski duh je preveval in pronical vse sloje narodov in ker se je prav cenila vrednost posmrtnega življenja in njegove izomike je rodilo ono skrajnosti se dotikajoče preziranje svetnih, časnih dobrih kristjanov prvih časov, ki se je po zmagi krščanske svetovnega naziranja polagoma ublažilo in stopilo v normalne meje. Prva sbletja srednjega veka nekako je bilo najlepše razmerje med ceno onstranskega in tostranskega blagostanja. Krščanski duh je preveval in pronical vse sloje narodov in ker se je prav cenila vrednost posmrtnega življenja in njegove izomike je rodilo ono skrajnosti se dotikajoče preziranje svetnih, časnih dobrih kristjanov prvih časov, ki se je po zmagi krščanske svetovnega naziranja polagoma ublažilo in stopilo v normalne meje. Prva sbletja srednjega veka nekako je bilo najlepše razmerje med ceno onstranskega in tostranskega blagostanja. Krščanski duh je preveval in pronical vse sloje narodov in ker se je prav cenila vrednost posmrtnega življenja in njegove izomike je rodilo ono skrajnosti se dotikajoče preziranje svetnih, časnih dobrih kristjanov prvih časov, ki se je po zmagi krščanske svetovnega naziranja polagoma ublažilo in stopilo v normalne meje. Prva sbletja srednjega veka nekako je bilo najlepše razmerje med ceno onstranskega in tostranskega blagostanja. Krščanski duh je preveval in pronical vse sloje narodov in ker se je prav cenila vrednost posmrtnega življenja in njegove izomike je rodilo ono skrajnosti se dotikajoče preziranje svetnih, časnih dobrih kristjanov prvih časov, ki se je po zmagi krščanske svetovnega naziranja polagoma ublažilo in stopilo v normalne meje. Prva sbletja srednjega veka nekako je bilo najlepše razmerje med ceno onstranskega in tostranskega blagostanja. Krščanski duh je preveval in pronical vse sloje narodov in ker se je prav cenila vrednost posmrtnega življenja in njegove izomike je rodilo ono skrajnosti se dotikajoče preziranje svetnih, časnih dobrih kristjanov prvih časov, ki se je po zmagi krščanske svetovnega naziranja polagoma ublažilo in stopilo v normalne meje. Prva sbletja srednjega veka nekako je bilo najlepše razmerje med ceno onstranskega in tostranskega blagostanja. Krščanski duh je preveval in pronical vse sloje narodov in ker se je prav cenila vrednost posmrtnega življenja in njegove izomike je rodilo ono skrajnosti se dotikajoče preziranje svetnih, časnih dobrih kristjanov prvih časov, ki se je po zmagi krščanske svetovnega naziranja polagoma ublažilo in stopilo v normalne meje. Prva sbletja srednjega veka nekako je bilo najlepše razmerje med ceno onstranskega in tostranskega blagostanja. Krščanski duh je preveval in pronical vse sloje narodov in ker se je prav cenila vrednost posmrtnega življenja in njegove izomike je rodilo ono skrajnosti se dotikajoče preziranje svetnih, časnih dobrih kristjanov prvih časov, ki se je po zmagi krščanske svetovnega naziranja polagoma ublažilo in stopilo v normalne meje. Prva sbletja srednjega veka nekako je bilo najlepše razmerje med ceno onstranskega in tostranskega blagostanja. Krščanski duh je preveval in pronical vse sloje narodov in ker se je prav cenila vrednost posmrtnega življenja in njegove izomike je rodilo ono skrajnosti se dotikajoče preziranje svetnih, časnih dobrih kristjanov prvih časov, ki se je po zmagi krščanske svetovnega naziranja polagoma ublažilo in stopilo v normalne meje. Prva sbletja srednjega veka nekako je bilo najlepše razmerje med ceno onstranskega in tostranskega blagostanja. Krščanski duh je preveval in pronical vse sloje narodov in ker se je prav cenila vrednost posmrtnega življenja in njegove izomike je rodilo ono skrajnosti se dotikajoče preziranje svetnih, časnih dobrih kristjanov prvih časov, ki se je po zmagi krščanske svetovnega naziranja polagoma ublažilo in stopilo v normalne meje. Prva sbletja srednjega veka nekako je bilo najlepše razmerje med ceno onstranskega in tostranskega blagostanja. Krščanski duh je preveval in pronical vse sloje narodov in ker se je prav cenila vrednost posmrtnega življenja in njegove izomike je rodilo ono skrajnosti se dotikajoče preziranje svetnih, časnih dobrih kristjanov prvih časov, ki se je po zmagi krščanske svetovnega naziranja polagoma ublažilo in stopilo v normalne meje. Prva sbletja srednjega veka nekako je bilo najlepše razmerje med ceno onstranskega in tostranskega blagostanja. Krščanski duh je preveval in pronical vse sloje narodov in ker se je prav cenila vrednost posmrtnega življenja in njegove izomike je rodilo ono skrajnosti se dotikajoče preziranje svetnih, časnih dobrih kristjanov prvih časov, ki se je po zmagi krščanske svetovnega naziranja polagoma ublažilo in stopilo v normalne meje. Prva sbletja srednjega veka nekako je bilo najlepše razmerje med ceno onstranskega in tostranskega blagostanja. Krščanski duh je preveval in pronical vse sloje narodov in ker se je prav cenila vrednost posmrtnega življenja in njegove izomike je rodilo ono skrajnosti se dotikajoče preziranje svetnih, časnih dobrih kristjanov prvih časov, ki se je po zmagi krščanske svetovnega naziranja polagoma ublažilo in stopilo v normalne meje. Prva sbletja srednjega veka nekako je bilo najlepše razmerje med ceno onstranskega in tostranskega blagostanja. Krščanski duh je preveval in pronical vse sloje narodov in ker se je prav cenila vrednost posmrtnega življenja in njegove izomike je rodilo ono skrajnosti se dotikajoče preziranje svetnih, časnih dobrih kristjanov prvih časov, ki se je po zmagi krščanske svetovnega naziranja polagoma ublažilo in stopilo v normalne meje. Prva sbletja srednjega veka nekako je bilo najlepše razmerje med ceno onstranskega in tostranskega blagostanja. Krščanski duh je preveval in pronical vse sloje narodov in ker se je prav cenila vrednost posmrtnega življenja in njegove izomike je rodilo ono skrajnosti se dotikajoče preziranje svetnih, časnih dobrih kristjanov prvih časov, ki se je po zmagi krščanske svetovnega naziranja polagoma ublažilo in stopilo v normalne meje. Prva sbletja srednjega veka nekako je bilo najlepše razmerje med ceno onstranskega in tostranskega blagostanja. Krščanski duh je preveval in pronical vse sloje narodov in ker se je prav cenila vrednost posmrtnega življenja in njegove izomike je rodilo ono skrajnosti se dotikajoče preziranje svetnih, časnih dobrih kristjanov prvih časov, ki se je po zmagi krščanske svetovnega naziranja polagoma ublažilo in stopilo v normalne meje. Prva sbletja srednjega veka nekako je bilo najlepše razmerje med ceno onstranskega in tostranskega blagostanja. Krščanski duh je preveval in pronical vse sloje narodov in ker se je prav cenila vrednost posmrtnega življenja in njegove izomike je rodilo ono skrajnosti se dotikajoče preziranje svetnih, časnih dobrih kristjanov prvih časov, ki se je po zmagi krščanske svetovnega naziranja polagoma ublažilo in stopilo v normalne meje. Prva sbletja srednjega veka nekako je bilo najlepše razmerje med ceno onstranskega in tostranskega blagostanja. Krščanski duh je preveval in pronical vse sloje narodov in ker se je prav cenila vrednost posmrtnega življenja in njegove izomike je rodilo ono skrajnosti se dotikajoče preziranje svetnih, časnih dobrih kristjanov prvih časov, ki se je po zmagi krščanske svetovnega naziranja polagoma ublažilo in stopilo v normalne meje. Prva sbletja srednjega veka nekako je bilo najlepše razmerje med ceno onstranskega in tostranskega blagostanja. Krščanski duh je preveval in pronical vse sloje narodov in ker se je prav cenila vrednost posmrtnega življenja in njegove izomike je rodilo ono skrajnosti se dotikajoče preziranje svetnih, časnih dobrih kristjanov prvih časov, ki se je po zmagi krščanske svetovnega naziranja polagoma ublažilo in stopilo v normalne meje. Prva sbletja srednjega veka nekako je bilo najlepše razmerje med ceno onstranskega in tostranskega blagostanja. Krščanski duh je preveval in pronical vse sloje narodov in ker se je prav cenila vrednost posmrtnega življenja in njegove izomike je rodilo ono skrajnosti se dotikajoče preziranje svetnih, časnih dobrih kristjanov prvih časov, ki se je po zmagi krščanske svetovnega naziranja polagoma ublažilo in stopilo v normalne meje. Prva sbletja srednjega veka nekako je bilo najlepše razmerje med ceno onstranskega in tostranskega blagostanja. Krščanski duh je preveval in pronical vse sloje narodov in ker se je prav cenila vrednost posmrtnega življenja in njegove izomike je rodilo ono skrajnosti se dotikajoče preziranje svetnih, časnih dobrih kristjanov prvih časov, ki se je po zmagi krščanske svetovnega naziranja polagoma ublažilo in stopilo v normalne meje. Prva sbletja srednjega veka nekako je bilo najlepše razmerje med ceno onstranskega in tostranskega blagostanja. Krščanski duh je preveval in pronical vse sloje narodov in ker se je prav cenila vrednost posmrtnega življenja in njegove izomike je rodilo ono skrajnosti se dotikajoče preziranje svetnih, časnih dobrih kristjanov prvih časov, ki se je po zmagi krščanske svetovnega naziranja polagoma ublažilo in stopilo v normalne meje. Prva sbletja srednjega veka nekako je bilo najlepše razmerje med ceno onstranskega in tostranskega blagostanja. Krščanski duh je preveval in pronical vse sloje narodov in ker se je prav cenila vrednost posmrtnega življenja in njegove izomike je rodilo ono skrajnosti se dotikajoče preziranje svetnih, časnih dobrih kristjanov prvih časov, ki se je po zmagi krščanske svetovnega naziranja polagoma ublažilo in stopilo v normalne meje. Prva sbletja srednjega veka nekako je bilo najlepše razmerje med ceno onstranskega in tostranskega blagostanja. Krščanski duh je preveval in pronical vse sloje narodov in ker se je prav cenila vrednost posmrtnega življenja in njegove izomike je rodilo ono skrajnosti se dotikajoče preziranje svetnih, časnih dobrih kristjanov prvih časov, ki se je po zmagi krščanske svetovnega naziranja polagoma ublažilo in stopilo v normalne meje. Prva sbletja srednjega veka nekako je bilo najlepše razmerje med ceno onstranskega in tostranskega blagostanja. Krščanski duh je preveval in pronical vse sloje narodov in ker se je prav cenila vrednost posmrtnega življenja in njegove izomike je rodilo ono skrajnosti se dotikajoče preziranje svetnih, časnih dobrih kristjanov prvih časov, ki se je po zmagi krščanske svetovnega naziranja polagoma ublažilo in stopilo v normalne meje. Prva sbletja srednjega veka nekako je bilo najlepše razmerje med ceno onstranskega in tostranskega blagostanja. Krščanski duh je preveval in pronical vse sloje narodov in ker se je prav cenila vrednost posmrtnega življenja in njegove izomike je rodilo ono skrajnosti se dotikajoče preziranje svetnih, časnih dobrih kristjanov prvih časov, ki se je po zmagi krščanske svetovnega naziranja polagoma ublažilo in stopilo v normalne meje. Prva sbletja srednjega veka nekako je bilo najlepše razmerje med ceno onstranskega in tostranskega blagostanja. Krščanski duh je preveval in pronical vse sloje narodov in ker se je prav cenila vrednost posmrtnega življenja in njegove izomike je rodilo ono skrajnosti se dotikajoče preziranje svetnih, časnih dobrih kristjanov prvih časov, ki se je po zmagi krščanske svetovnega naziranja polagoma ublažilo in stopilo v normalne meje. Prva sbletja srednjega veka nekako je bilo najlepše razmerje med ceno onstranskega in tostranskega blagostanja. Krščanski duh je preveval in pronical vse sloje narodov in ker se je prav cenila vrednost posmrtnega življenja in njegove izomike je rodilo ono skrajnosti se dotikajoče preziranje svetnih, časnih dobrih kristjanov prvih časov, ki se je po zmagi krščanske svetovnega naziranja polagoma ublažilo in stopilo v normalne meje. Prva sbletja srednjega veka nekako je bilo najlepše razmerje med ceno onstranskega in tostranskega blagostanja. Krščanski duh je preveval in pronical vse sloje narodov in ker se je prav cenila vrednost posmrtnega življenja in njegove izomike je rodilo ono skrajnosti se dotikajoče preziranje svetnih, časnih dobrih kristjanov prvih časov, ki se je po zmagi krščanske svetovnega naziranja polagoma ublažilo in stopilo v normalne meje. Prva sbletja srednjega veka nekako je bilo najlepše razmerje med ceno onstranskega in tostranskega blagostanja. Krščanski duh je preveval in pronical vse sloje narodov in ker se je prav cenila vrednost posmrtnega življenja in njegove izomike je rodilo ono skrajnosti se dotikajoče preziranje svetnih, časnih dobrih kristjanov prvih časov, ki se je po zmagi krščanske svetovnega naziranja polagoma ublažilo in stopilo v normalne meje. Prva sbletja srednjega veka nekako je bilo najlepše razmerje med ceno onstranskega in tostranskega blagostanja. Krščanski duh je preveval in pronical vse sloje narodov in ker se je prav cenila vrednost posmrtnega življenja in njegove izomike je rodilo ono skrajnosti se dotikajoče preziranje svetnih, časnih dobrih kristjanov prvih časov, ki se je po zmagi krščanske svetovnega naziranja polagoma ublažilo in stopilo v normalne meje. Prva sbletja srednjega veka nekako je bilo najlepše razmerje med ceno onstranskega in tostranskega blagostanja. Krščanski duh je preveval in pronical vse sloje narodov in ker se je prav cenila vrednost posmrtnega življenja in njegove izomike je rodilo ono skrajnosti se dotikajoče preziranje svetnih, časnih dobrih kristjanov prvih časov, ki se je po zmagi krščanske svetovnega naziranja polagoma ublažilo in stopilo v normalne meje. Prva sbletja srednjega veka nekako je bilo najlepše razmerje med ceno onstranskega in tostranskega blagostanja. Krščanski duh je preveval in pronical vse sloje narodov in ker se je prav cenila vrednost posmrtnega življenja in njegove izomike je rodilo ono skrajnosti se dotikajoče preziranje svetnih, časnih dobrih kristjanov prvih časov, ki se je po zmagi krščanske svetovnega naziranja polagoma ublažilo in stopilo v normalne meje. Prva sbletja srednjega veka nekako je bilo najlepše razmerje med ceno onstranskega in tostranskega blagostanja. Krščanski duh je preveval in pronical vse sloje narodov in ker se je prav cenila vrednost posmrtnega življenja in njegove izomike je rodilo ono skrajnosti se dotikajoče preziranje svetnih, časnih dobrih kristjanov prvih časov, ki se je po zmagi krščanske svetovnega naziranja polagoma ublažilo in stopilo v normalne meje. Prva sbletja srednjega veka nekako je bilo najlepše razmerje med ceno onstranskega in tostranskega blagostanja. Krščanski duh je preveval in pronical vse sloje narodov in ker se je prav cenila vrednost posmrtnega življenja in njegove izomike je rodilo ono skrajnosti se dotikajoče preziranje svetnih, časnih dobrih kristjanov prvih časov, ki se je po zmagi krščanske svetovnega naziranja polagoma ublažilo in stopilo v normalne meje. Prva sbletja srednjega veka nekako je bilo najlepše razmerje med ceno onstranskega in tostranskega blagostanja. Krščanski duh je preveval in pronical vse sloje narodov in ker se je prav cenila vrednost posmrtnega življenja in njegove izomike je rodilo ono skrajnosti se dotikajoče preziranje svetnih, časnih dobrih kristjanov prvih časov, ki se je po zmagi krščanske svetovnega naziranja polagoma ublažilo in stopilo v normalne meje. Prva sbletja srednjega veka nekako je bilo najlepše razmerje med ceno onstranskega in tostranskega blagostanja. Krščanski duh je preveval in pronical vse sloje narodov in ker se je prav cenila vrednost posmrtnega življenja in njegove izomike je rodilo ono skrajnosti se dotikajoče preziranje svetnih, časnih dobrih kristjanov prvih časov, ki se je po zmagi krščanske svetovnega naziranja polagoma ublažilo in stopilo v normalne meje. Prva sbletja srednjega veka nekako je bilo najlepše razmerje med ceno onstranskega in tostranskega blagostanja. Krščanski duh je preveval in pronical vse sloje narodov in ker se je prav cenila vrednost posmrtnega življenja in njegove izomike je rodilo ono skrajnosti se dotikajoče preziranje svetnih, časnih dobrih kristjanov prvih časov, ki se je po zmagi krščanske svetovnega naziranja polagoma ublažilo in stopilo v normal

Družba sv. Družine

(THE HOLY FAMILY SOCIETY)

V ZJEDINJENIH DRŽAVAH SEVERNE AMERIKE.

Sedež: JOLIET, ILL.

Inkorp. v drž. Ill. 14. maja 1915
Inkorp. v drž. Pa. 5. apr. 1916

Vstanovljena 29. novembra 1914

DRUŽBINO GESLO: "VSE ZA VERO, DOM IN NAROD." "VSI ZA ENEGA, EDEN ZA VSE."

GLAVNI ODBOR:

Predsednik.....GEORGE STONICH, 815 N. Chicago St., Joliet, Ill.
I. podpredsednik.....JOHN N. PASDERTZ, 1506 N. Center St., Joliet, Ill.
II. podpredsednik.....GEO. WESELIH, 5222 Keystone St., Pittsburgh, Pa.
Tajnik.....JOSIP KLEPEC, Woodruff Road, Joliet, Ill.
Zapisnikar.....ANTON NEMANICH, Jr., 1002 N. Chicago St., Joliet, Ill.
Blagajnik.....JOHN PETRIC, 1202 N. Broadway, Joliet, Ill.

NADZORNI ODBOR:

JOSIP TEŽAK, 1151 North Broadway, Joliet, Illinois.
MATH OGRIN, 12 Tenth St., North Chicago, Illinois.
JOSIP MEDIC, 918 W. Washington St., Ottawa, Ill.

FINANČNI IN POROTNI ODBOR:

ŠTEFAN KUKAR, 1210 N. Broadway, Joliet, Illinois.
JOHN JERICH, 1026 Main St., La Salle, Illinois.
JOHN J. ŠTUA, Box 66, Bradley, Illinois.

GLASILO: AMERIKANSKI SLOVENEK, JOLIET, ILL.

KRAJEVNO DRUŠTVO ZA D. S. D. se sme ustanoviti s 8. člani(icami) v kateremkoli mestu v državi Illinois in Pennsylvaniji z dovoljenjem glavnega odbora. Za pojasnila pišite tajniku.

Vsa pisma in denarne pošiljave se naj naslove na tajnika. — Vse pritožbe se naj pošljejo na 1. porotnika.

Drobiz iz slovenskih listov.

Calumet, Mich. — Med učenci, ki so letos dovršili calumetsko visoko šolo in prejeli 21. junija svoje diplome, so tudi sledeči Slovenci: Mr. Frederick S. Jerman, miss Clara F. Grahek in miss Pauline H. Sunich. — Poročeni so bili v slovenski cerkvi dne 16. junija trije pari in sicer: G. John M. Kazyaka (Poljak) in gđ. Frančiška Struel, hčerka spoštovanega rojaka g. Jos. Struel iz Red Jacketa; potem g. Fr. Gazvoda, rojen v Indianopolisu, Ind., in gđ. Mary Gazvoda, hčerka cislanskega rojaka John Gazvoda iz Lauriuma, rojena tu na Calumetu; g. Michael Bahor, rojen na Goleku, fare Dragatuš, in gđ. Ana Grahek, tu rojena hčerka cenjenega rojaka Štefana Grahek iz Raymbaultowna. — Umrli je rojak Sebastijan Vidoš, star 75 let. Pokojni Boštjan je bil prava pravcata podoba pristnega, saljivega Belokranjca. Staro in mlado, vsega je poznalo radi njegovega humorja. Zlasti je ljubil otroke, katerim je vedno pripovedoval kake "spasne". Rojen je lokranjca. Staro in mlado, vse ga je bil v Beli Krajini na Griču pri Dobljčah. V svoji mladosti se je udeležil avstrijske vojske proti Italiji l. 1866. Da ni bil v vojski strahopetec, nam dokazuje dejstvo, da je bil potomec rodovine Braver, ki je bila v zvezi s "hajduki", kateri so svoj čas strahovali celo Dolenjsko, zlasti pa Belo šel v Ameriko in sicer na Calumet, kjer je delal delj časa za C. & H. družbo. Potem se je zopet vrnil v staro domovino, kjer pa mu ni bilo obstanke, zato je s svojo družino priromal nazaj na Calumet. Soproga Marjeta mu je umrla že pred več leti. Edin sin John se je pred par leti smrtno ponesrečil v rudniku. Poleg ene hčere, ki živi nekje na zahodu, zapušta na Calumetu še eno hčer mrs. Mike Butala. Odkar mu je umrla žena, je živel pri svoji snahi, mrs. Tereziji Vidoš. Pokojni Boštjan je bil velik ljubitelj zvonov in je kaj rad "klenkal". — Na obisku pri svoji sestri, mrs. Peter Schneller na Laurinmu, se mudi g. Jos. Rozman s svojo soprogo go. Katarino. Brat in sestra se nista videla že celih 42 let. G. Rozman ima veliko farmo, obsegajočo 2,000 akrov obdelane, s pšenico posejane zemlje v Willbur, Wash., nekako v sredi med mestoma Seattle in Spokane, kjer živi s svojo ženo že nad 30 let. G. Rozman pravi, da je lansko leto pridelal 23 tisoč bušljev pšenice. Za delo na farmi rabi vse najmoderneje stroje. Med potjo domov se mislita ustaviti tudi še pri svojih sorodnikih v Iowi. — Dne 16. t. m. žarana ob pol dveh so neznan zločinci z dinamitom razrušili vse pritličje poslopja, v katerem se je nahajal salun Geo. Burica na Ahmeeku. Napravljena škoda je cenjena na \$2,000. — V nedeljo 1. julija priredi S. M. K. klub "Phoenix" v cerkveni dvorani narodno igro s petjem "Domen".

000 frankov, ter pobegnil. Ruppenthal je pravi orjak in je prišlo do pravcatega boja med njim in policaji. Deset mož, ga je komaj ukrotilo.

Pritlikav novorojenček. V Philadelphiji je 13. maja t. l. porodila 16 letna mati detetce, ki je tehtalo le 1 funt in 11 unc. Babica in zdravniki, ki so ogledali detetce, so bili mnenja, da ni mogoče, da bi detece živel, vendar so ga pa dali v inkubator, po domače rečeno toplo valilnico, ter ga skrbno negujejo in detece se lepo razvija. Po 12 dneh je tehtalo že 2 funta in zdravniki upajo, da ohranijo to malo človeško čudo pri življenju.

Voda ga je umorila. Neki John Gore v Syracusi je spil na zelo vroč dan liter zelo mrzle vode, v katero je primešal ledu, da je bila bolj mrzla, ter se je zgrudil mrtev.

Gramofon učno sredstvo v šolah.

Na Francoskem in Angleškem so uvedli gramofone v šole kot učno sredstvo za učenje tujih jezikov, da se učenci privadijo pravilnemu naglašanju in izgovarjanju. Tudi s Hamburga v kolonialnem zavodu in na dunajski znanstveni akademiji jih že imajo. Gramofon namreč ponovi ta ali oni stavek lahko tolikokrat, da si dijaki zapomni naglas in ga natančno posnae.

Nenavadna stavka.

Popolnoma na nov način so pričeli stavkati sprevodniki in vozniki cestne železnice v Neapolju. Niso zapustili delo, ampak namesto uniformne, so se oblekli v racapano in umazano obleko, da na ta način oplašijo prebivalstvo pred vožnjo po cestni železnici.

Električna razsvetljava na Danskem.

Danska država se lahko ponaša, da je med vsemi sovrstnicami na prvem mestu glede električne razsvetljave. Vsak okraj, ki šteje nad 300 stanovnikov, ima svojo lastno elektrarno. V Kodanju so tri velike elektrarne z 27,000 konjskih sil močnimi stroji, stroje manjših elektrarn pa kurijo z oljem.

Mrtev oživel.

Anton Lama je delavec pri elektrarni v Philadelphiji. 16. junija je po neprevidnosti prijel za neko žico in močan električen tok ga je spreletel. Lama se je takoj zgrudil mrtev. Zdravnik, ki ga je preiskal, je konstatiral smrt, kajti srce je nehalo biti in ni bilo nikakega znaka življenja več v njem. Za par minut je pa začelo srce nenadoma zopet utripati in Lama je oživel, vstal in bil zopet zdrav. Ta izreden slučaj zdravnike jako zanima.

Preganjanje opijevih salonov na Francoskem.

Francoska vlada je začela energično preganjanje zakotno prodaja opija, ki je na Francoskem zelo razširjena, zlasti v pristaniških mestih. Na stotine ljudi si išče dobička v tem, da tihotapi opij s Kitajskega in iz Indije, na tisoče in tisoče revnih in bogatih zahaja v opijevе beznice, kjer se mamijo za drag denar s pušenjem opijevе lule. Te beznice so opremljene bolj ali manj razkošno — kakršni gostje zahajajo va-

nje. Najzvestejši posejalci opijevih brlogov pa so mornariški oficirji, ki si kvartijo s preobilnim zauzivanjem opija energijo in prožnost duha — dve lastnosti, ki sta prvi potrebni mornariškemu oficirju. Navadili so se opija v pristaniških vztočne Azije, kjer ima Francija velike kolonije; zato tudi v domovini ne morejo opustiti strupa, ki nudi človeku sicer bajne halucinacije, polne mamljivih slik in pijanih naslad, a mu tudi neizogibno umiči moč duha in telesa. Ni dvoma, da doseže odločna akcija francoskih oblasti zaželjeni uspeh in prenehanje iz te lepe dežele in njenega vrliga naroda strupenega azijskega zmaja.

Zgodovinska najdba v rimski okolici.

V vasi Licenza v Sabinskem pogorju blizu Rima so odkrili nedavno pod zemljo ostanke vile starodavnega latinskega pesnika Horacija, čigar pesmi so si pridobile po svoji jasni zasnovi in lepi obliki nesmrtno slavo. V bližini Horacijevе vile so našli tudi staro rimski kopalnice iz pesnikovih dni.

Ljubezenska žaloigra v zraku.

V Louisvillu se je dogodila ljubezenska tragedija v zraku. Znani rakoplovec de Ribas, ki je rodom Mehikanc, se je zaljubil v hčer večkratnega milijonarja Aleganda. Roditelji mlade milijonarke niso hoteli dovoliti, da bi se poročila. Zrakoplovec je vsled tega odnesel nevesto v aeroplanu. Brat odpeljane je zasledoval v zraku bežeča z avtomobilom. Čez nekaj časa pa se je moral zaljubljeni par spustiti na zemljo, ker se je motor v aeroplanu pokvaril. Ko sta bila 3 m visoko nad zemljo, je mladi Aleganda ustrelil z revolverjem de Ribasa, ki se je mrtev zgrudil iz aparata na zemljo. Njegova nevesta, ki se je le lahko ranila, je kmalu na to izvršila samoumor.

Velikanska tatvina.

Angleška policija je aretirala 27letnega Nemca Ruppenthala, ki je bil sluga pri pariškem mehikanskem poslaniku, kateremu je ukradel dragocenosti v vrednosti 800,000 frankov, ter pobegnil. Ruppenthal je pravi orjak in je prišlo do pravcatega boja med njim in policaji. Deset mož, ga je komaj ukrotilo.

Ženam ne pristojna medalja.

Po zavzetju Tuzija je naletelo več Črnogork iz Kuča spotoma na moža, ki je gnal pred sabo več konj. Bilo je očitno, da so konji uplenjeni in da je vojniki zapustili bojno črto, da odvede svoj plen v Podgorico. Žene so ga prašale, kam potuje; odgovoril je z vidno zadrego nekaj nerazločnega. Ta odgovor je razkrinkal krivca. Na mesto so ga zvezale junaške žene in ga odvedle pred prestolonaslednika Danila. "Črnogorci niso šli na vojno plenit, marveč osvoboditi svoje brate robstva," je dejala prestolonasledniku ena izmed žen, izročaje mu krivca. Ko je hotel prestolonaslednik odlikovati žene za to vro ravnanje, so mu odgovorile kratko: "Ženam ne pristojna nositi medaljo."

Pritlikav novorojenček.

V Philadelphiji je 13. maja t. l. porodila 16letna mati detetce, ki je tehtalo le 1 funt in 11 unc. Babica in zdravniki, ki so ogledali detetce, so bili mnenja, da ni mogoče, da bi detece živel, vendar so ga pa dali v inkubator, po domače rečeno toplo valilnico, ter ga skrbno negujejo in detece se lepo razvija. Po 12 dneh je tehtalo že 2 funta in zdravniki upajo, da ohranijo to malo človeško čudo pri življenju.

Ruski vabijo ogrske socialiste.

Kodanj, 22. jun. — Brzobjavka iz Budimpešte pravi, da je N. Čečje, voditelj ruskih socialistov, poslal na vrhovno vodstvo ogrskih socialistov brzobjavko, v kateri nujno prosi, naj se udeleže konferencie v Stockholmu, ki bo zborovala od 28. junija do 8. julija.

ZAHVALA.

S potrjim srcem naznanjamo vsem prijateljem in sorodnikom o smrti nam dragega očeta

MARTINA LEGAT.

ki je previden s sv. zakramenti zaspal v Gospodu dne 30. maja 1917. Iskreno zahvalo izražamo tem potom našemu čast. g. župniku Rev. John Trobecu, za njih skrb in pogosto obiskovanje; in vsem ki so umrlemu z besedo in dejanjem lajšali težke ure v dolgi bolezni, posebno pa še g. Primož Skumantzu in g. Marija Slivnik za obiskovanje v bolnišnici. Bog bodi vsem plačnik.

Andrej in John Legat, sina. Marija Slivnik, Jera Reinhart, Sr. Barbara, Sr. Eleonora in Sr. Omatka, O. S. B. hčere.

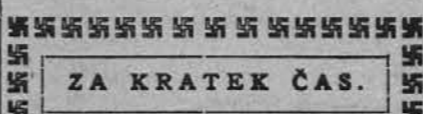
Pod močno stražo.

Salt Lake City, Utah, 21. jun. — Pod močno stražo in ne da bi se vzbujala pozornost, je bilo snoči nadaljnjih 10 nemških vojnih ujetnikov prepeljanih v Fort Douglas za interniranje.

Med njimi se je nahajal baron J. von Expos iz San Francisca.

Rumunska komisija.

Neka pacifiška luka, 22. jun. — Rumunska vojna komisija je dospela danes v Združene Države. Njena naloga bo, vzbuditi večje zanimanje za rumunske stvari in obvestiti zavezno vlado iz prve roke o resničnem položaju na Rumunskem. Kolikor je znano, ne bo zahtevala vojaške, pač pa finančno podporo.

ZA KRATEK ČAS.

Iz sodne dvorane.

Sodnik (k malemu šolarčku): "Kaj pa hočeš, mali?"
Šolarček: "Jaz bi se rad ločil od staršev, ker me vedno pretepavajo."

Višji krogi.

Milijonarjeva hči: "Papa, ena struna mi je počila."
Milijonar: "Kaj za to? Ti bom pa kupil nov glasovir."

Advokat.

Mlad odvjetnik: "Slabi časi, slabi časi! Veš kaj, ženica, napravi kako spletko pri našem notarju, da bosta vložila tožbo za ločitev — našega zakona."

Take so!

Prva gospa: "O, če me moj soprog razjezi, mu kar zagrozim, da pojdem k materi nazaj, pa imam takoj mir!"
Druga gospa: "O, če me pa moj soprog razjezi, mu zagrozim, da pride moja mati k meni za 14 dni, pa je tak, kakor bi ga bila z gorkim maslom pomazala."

Prijatelja sedita v gledališču.

Po predstavi opazi prvi, da mu manjka ena izmed vdeh njegovih denaric. Prijatelj se izkuša hitro opravičiti, da on ni tat, nakar mu prvi odvrne šaljivo: "Prav rad ti verjamem, da nisi tat, saj mi je vendar ena denarnica še ostala."
Otročja modrost.
Učitelj razlaga malčkom pregovore, med temi tudi pregovor: "Boljše je shranjeno jajce kot sneden vol." — Učitelj: "Kaj praviš, Jožek, ali je to res?" — Jožek: "Ne, gospod učitelj; ako vola snem, mi ostane koža, ta pa je vredna več od jajca."

Brihten sluga.

Častnik, (ki se hoče odpeljati z vlakom, a mu ni znan vozni red, zjutraj strežaju): "Idi pogledat na kolodvor, kdaj se odpelje danes zadnji vlak!"
Častnik čaka nestrpno ves dan, a sluga še ni nazaj. Vrne se ob pol 12.

uri po noči. — Častnik: "Tepec, kje si bil?" — Sluga: "Gospod poročnik, ravno sedaj se je odpeljal zadnji vlak za danes."

Nepotrebno.

Orožnik: "Ali ne veste, da morate imeti pri vozu po noči prižgano svetilnico?"
Kmet: "Nič ne pomaga, moj konj je popolnoma slep."

Prava beseda o pravem času.

Nepušilec svojemu prijatelju puščicu: "Koliko smodk popušiš na dan?"
"Kakih osem."
"Vidiš, ko bi ti ta denar na stran deval, od kar si začel pušiti, pa bi lahko hišo kupil!"
Prijatelj: "Kje pa imaš ti hišo, ki ne pušiš?"

Opomin.

Ob sklepu šolskega leta se poslovijo profesor Nadloga od dijakov s kratkim govorom, ki ga konča z besedami: "...In tako vam želim prijetne počitnice in vaš prosim, imejte vedno Boga pred očmi, ideale v srcu in nepravilne glagole v spominu."

Samčev samogovor.

"Ženitev ima dve strani — dobro in slabo. Dobro, da ni človek več sam, — slabo pa, da sta potlej dva."

Nič upanja.

Prvi: "Vesel bi bil, ako bi se mogel odvaditi kvartati."
Drugi: "Zakaj pa ne prisežeš, da ne boš več kvartal?"
Prvi: "Kadar prisežem, pa zopet pričnem dobivati pri igri."

Spoznana.

Binjs: "Ali poznaš tisto žensko čez cesto?"
Links: "Zdi se mi, da mi je prav znana. Na glavi ima moje žene novi klobuk, nosi pa obleko moje hčerke, in ima pa tudi dežnik moje tašče... to je pa naša kuharica!"

Ni bi lprvi.

Neka učiteljica je vprašala svoje učence: "Kdo je bil prvi mož?"
"George Washington," je neki fantič hitro odgovoril.
"Zakaj misliš, da je bil George Washington prvi mož na svetu?" je vprašala učiteljica nasmehljaje se.
"Zato," je rekel fantič, "ker je bil prvi v vojski, prvi v miru in prvi v srcih svojih deželjanov."
Tukaj je vzdignil svojo roko neki starejši fantič.
"Kaj pa ti misliš, kdo je bil prvi mož?" ga vpraša učiteljica.
"Jaz ne vem njegovega imena," je odgovoril večji fantič, "ampak v zgodovini je pisano, da je George Washington se oženil z vdovo in zato je moral biti neki drugi mož pred njim."

Sodnik: "Po dolgem prevdarjanju sem prišel do zaključka, da si len, navadni in nič vredni potepuh. Ali si kdaj v svojem življenju zaslužil kaki dolar?"
Potepuh: "Da, gospod sodnik, v zadnjih volitvah sem volil za vas."

IMENIK DRUŠTEV D. S. D.

Društvo št. 1, Joliet, Ill.: Predsednik: Geo. Stonich, 815 N. Chicago St.; tajnik: Jos. Klepec, Woodruff Road; blagajnik: John Petric. Vsi v Joliet, Ill. Seje se vrše vsako zadnjo nedeljo v mesecu ob 1. uri pop. v dvorani stare šole sv. Jožefa.

Društvo št. 2, Mount Olive, Ill.: Predsednik: Mike Vukalič; tajnik: Andrew Maren; blagajnik: M. Gojak. Vsi v Mt. Olive, Ill. Seje se vrše vsako drugo nedeljo v mesecu.

Društvo št. 3, La Salle, Ill.: Predsednik: Anton Strukel; tajnik: John Jerich, 1026 Main St.; blagajnik: Frank Mišjak. Vsi v La Salle, Ill. Seje se vrše vsako drugo nedeljo v mesecu.

Društvo št. 4, Bradley, Ill.: Predsednik: John J. Štua; tajnik: Frank Gerdesich; blagajnik: Math Gerdesich. Vsi v Bradley, Ill. Seje se vrše vsako drugo nedeljo v mesecu.

Društvo št. 5, Ottawa, Ill.: Predsednik: Nik. Kozarič, 1113 Chestnut St.; tajnik: John Lubschina, 1115 Canal St.; blagajnik: John Nemanich, 528 Lafayette St. Vsi v Ottawa, Ill. Seje se vrše vsako drugo nedeljo v mesecu.

Društvo št. 6, Waukegan, Ill.: Predsednik: Frank Jappel, 1338 Wadsworth St.; tajnik: John Jamnik, 604 — 10th St.; blagajnik: Jos. Drašler, 66 — 10th St. Vsi v Waukegan, Ill. Seje se vrše vsako tretjo nedeljo v mesecu.

Društvo št. 7, Madison, Ill.: Predsednik: Tony Jelenič, Box 512; tajnik: Jacob Brisky, Box 512; blagajnik: Anton Mance. Vsi v Madison, Ill. Seje se vrši tretjo nedeljo v mesecu.

Društvo št. 8, Rockdale, Ill.: Predsednik: Jacob Paskvan; tajnik: John Shetina; blagajnik: Valentin Fajnik Sr. Vsi v Rockdale, Ill. Seje se vrše vsako drugo nedeljo v mesecu.

Društvo št. 9, Chicago, Ill.: Predsednik: John Verbiškar, 2105 Coulter St.; tajnik: Louis Duller, 1856 W. 23rd St.; blagajnik: Michael Brintz, 5502 Hyde Park Blvd. Vsi v Chicago, Ill. Seje se vrše vsako četrto nedeljo v mesecu v dvorani slov. cerkve sv. Štefana na vogalu W. 22 Pl. in S. Lincoln ulic.

Društvo št. 10, S. Chicago, Ill.: Predsednik: Marko Horvatič; tajnik: Anton Motz, 9641 Ewing Ave.; blagajnik: Frank Cherne, 9534 Ewing Ave. Vsi v S. Chicago, Ill.

Društvo št. 11, Pittsburgh, Pa.: Predsednik: Frank Trempus, 4628 Hatfield St.; tajnik: George Weselich, 5222 Keystone St.; blagajnik: John Balkovec. Vsi v Pittsburgh, Pa. Seje se vrše vsako tretjo nedeljo v mesecu.

Društvo št. 12, Joliet, Ill.: Predsednik: Amalia Zelko; tajnica: Mary Stefanich, 901 Scott St.; blagajničarka: Theresa Nemanich, Raynor & Granite Sts. Vse v Joliet, Ill. Seje se vrše vsako drugo nedeljo v mesecu v dvorani stare šole sv. Jožefa.

Opomba: Ako je v imeniku kaka pomota, ali če se odbor pri katerem društvu premeni; naj to društvem tajnik sporoči tajniku D. S. D., da se stvar popravi.

Deške "WOOLWEAR" Obleke

Imajo dva para kratkih hlač

Te vrste deške obleke zamorete dobiti v Jolietu le v naši prodajalni. Delene so iz dvojno močnega blaga.

\$ 5.00

Za dva para Lined Knickers

\$ 7.50

Za mladeniče od 6 do 18 let

\$ 10.00

Bodisi, da je vaš fant vorčen ali pa hitro raztrga obleko "Woolwear" obleka bo za njega. Primerite to obleko kateri drugi in videli boste, da ji ni para.

Deške "WOOLWEAR" obleke prodaje v Jolietu samo

THE EAGLE

Math. Simonich, Manager

406-408-410 N. Chicago St.

WOOLWEAR
"The National Boys Suit"

- 1 Guarantee Label
- 2 National Club Button
- 3 Silk Pocket Kerchief
- 4 Three Piece Detachable Belt
- 5 Ivory Buttons
- 6 Pencil Pocket
- 7 WOOLWEAR Patent Buckle
- 8 Souvenir Cuff Links
- 9 Full Lined Knickers
- 10 Non-sagging Stitched Bottom
- 11 "Rip-Proof" Taped Seams
- 12 "Safety First" Watch Pocket
- 13 Cloth Faced Pockets
- 14 "Orderly" Pant Hanger
- 15 "Indestructo" Lining

THE SUIT FOR YOUR BOY

RAZNOTEROSTI.

Velikanska tatvina. Angleška policija je aretirala 27letnega Nemca Ruppenthala, ki je bil sluga pri pariškem mehikanskem poslaniku, kateremu je ukradel dragocenosti v vrednosti 800,000 frankov, ter pobegnil. Ruppenthal je pravi orjak in je prišlo do pravcatega boja med njim in policaji. Deset mož, ga je komaj ukrotilo.

Naša velika in najmodernejše urejena tiskarna

izdeluje najhitreje in najličnejše
VSE VRSTE TISKOVINE ZA

slavna društva,
cerkve in šole,
trgovce in obrtnike,
ter zasebnike.

Prestavljamo iz slovenskega in drugih
jezikov v angleškega in obratno.

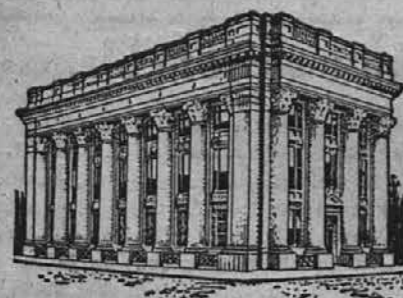
Predno naročite tiskovine, kakor: Pismeni
papir, kuverte, vizitke, nakaznice pobotnic, pravi-
la in poročila, ali tiskovine za prirejanje ve-
selic in razne druge take stvari. Pišite nam za
cene, da si prihranite denar.

Amerikanski Slovenec

Prva slovenska unijska tiskarna v Ameriki.

V lastnem domu---1006 N. Chicago St., Joliet, Ill.

LJUDSKA BANKA

Vložite svoj de-
nar na obresti v
največjo in naj-
močnejšo banko
v Jolietu

Hranilnica

Vlade Zd. Držav,
Pošne Hranilnice
in Države Illinois.

Nad 12,000 najboljših ljudi v Jolietu ima tu vloženi
denar. Pod vladno kontrolo.

3% obresti od vlog. Začnite vlogo z \$1.
First National Bank

PREMOŽENJE NAD \$4,500,000.00

SLAVNOZNANI

SLOVENSKI POP proti žeji - najbolje sredstvo.

Cim več ga piješ tembolj se ti priljublja.

Poleg tega izdelujemo še mnogo drugih
sladkih pijač za krepčilo.

BELO PIYO

To so naši domači čisti pridelki, koje
izdeluje domača tvrdka.

Joliet Slovenic Bottling Co.

913 N. Scott St.

Joliet, Ill

Telefoni Chl. 2275 N. W. 480, ob nedeljah N. W. 344

Mestna Hranilnica Ljubljanska

Ljubljana, Prešernova ulica št. 3.

NAJVEČJA SLOVENSKA HRANILNICA!

Koncem leta 1915 je imela vlog.....K 48,500,000.—
Rezervnega zaklada.....K 1,330,000.—

Sprejema vloge vsak delavnik in jih obrestuje po

4 1/2 %

brez odbitka. Hranilnica je PUPILARNO VARNA in
stoji pod kontrolo c. kr. deželne vlade.

Za varčevanje ima vpeljane lične domače hranilnike.

Posoja na zemljišča in poslopja na Kranjskem proti 5/4 odstotkov,
izven Kranjske pa proti 5/4 odstotkov obrestim in proti najmanj tri-
četrt odstotkov odplačevanju na dolg.

(Nadaljevanje s 6. strani.)
V ŽARU JUGA

je ljubil nekoč, sicer v resnici ni več
a njena slika je tu, Artur, katerega
je vzljubila Zlatka. Mati Zofija je bi-
la zanj, tuja, tega si je bil popolno-
ma svest. Njena prikazen je bila le ne-
kak spomin, ki je klicala k vstajenju
nekdanje dni, da jih sedaj, kot dozo-
rel mož, še enkrat pregleda. Preteklost
sama se pozabi, a ne pozabi se pa sli-
ka, ki spominja na preteklost.

Nekoč je Zlatka prejela žopet pi-
sma iz Opatije in to se je dogajalo
kaj pogostoma, je vprašal ženo:

"Jelka, zdi se mi, da dobiva Zlatka
pisma od Arturja!"

Sopraga ga je pogledala, kot bi ho-
tela reči: ali tega ne veš, v resnici pa
je rekla kar nekako smehoma:

"Tudi meni se zdi!"

"Zares, — lepa mati — ki ne ve,
odkod dobiva hi pisma!"

"Pavel!" je odvrnila žena in ga po-
gledala očitačno. "Ti veš tako dobro,
kakor jaz, da so ta pisma od Arturja.
Zakaj mi očitajš potem?"

Pavel Pavlovič, svest si svoje kri-
vice, je odvrnil zamolklo:

"Ne očitam ti!"

Jelka pa je dejala roko na njegovo
glavo in mu gledala v oči.

"Pavel Ne brani Zlatki njene sreče!
Vzljubila ga je in sedaj je pozabljenje
težko. Tudi on jo res ljubi. In — tu je
nekoliko prenehit, nato pa znižala
glas in rekla: — "Slaba partija tiudi
ni. On bo, kakor njegov oče, uradnik
v ministrstvu!"

Pavel Pavlovič je pogledal ženo.
Hotel ji je odgovoriti pikro, hotel ji
reči, da nima hčere na prodaj, da ne
mara takih kupčijskih nazorov, kakor
jih ima ona, ki je istotako svojo ljube-
zen in mladost uravnavala v to smer. A
njen pogled, ljubeč in proseč ob enem,
se je dotaknil strune v njegovem srcu,
da je zazvenela mehko in prijetno.
Ni vedel, kaj naj li reče, zato je po-
navljal:

"Jelka, Jelka!"

In jel jo je ogledovati kakor bi jo
videl danes prvič, da ga vpraša za-
čuden:

"Kaj me tako pregleduješ?"

Pavlovič pa se je nasmehnil veselo.

"Zdi se mi, da si se pomladila. Za-
ljubim se še v drugič v tebe, v resni-
ci, zaljubim se še kljub sivim lasem,
tako mladostno izgledaš."

Jelka ga je pa lahko udarila po li-
cu in dejala:

"Pojdi no, menda vendar ne postaneš
sedaj ne stare dni laskač, kakor
kak mladenič, ki si napravlja z razni-
mi pokloni pot do srca svoje izvo-
ljenke."

"Ali morebiti lahko govorim z gos-
podom dr. Pavlevičem?"

"Prosim izvolite", je odgovoril kon-
cipijent in z uljudno gesto pokazal
na vrata kabineta.

Dama se je zahvalila in potrkala.

"Prosim", se je odzval glas dr. Pav-
loviča.

Dama je vstopila.

Dr. Pavlovič je planil kvišku od
presenečenja, a hitro se je znašel v si-
tuaciji in ponudil sedež.

"Izvolite sedeti, prosim!"

Dama je sedla.

"S čim mi je čast vam postreči?"

Dama se je popravila na sedežu, po-
gledala še proti vratom, kakor bi se
hotela prepričati, če so li zaprti in
dejala:

"Gospod doktor, oprostite, da sem
se drznila vas obiskati. Prosim pa, da
me poslušate!"

"Govorite, prosim!"

Dama ni vedela, kako bi začela in je
vidno v zadregi begala z očmi po ka-
binetu.

Nato je vstala, sklenila roke in re-
kla s tihim glasom:

"Gospod doktor, odpustite mi!"

Tudi Pavlovič je vstal.

"Ne razumem vas, gospa, saj vas
poznam šele, če se ne motim, iz Opa-
tije, kjer mi vas je predstavil vaš sin."

Dama je za trenutek vtihnila, kakor
da bi se še obotavljala, nato pa je po-
gledala Pavloviču v oči in rekla ne-
kako zbegano:

"Poznate me, gospod doktor!"

Pavlovič pa je stresel glavo, ji po-
gledal v oči ter rekel z naglasom tri-
dim in trpkim.

"Mogoče, gospa! Bilo je nekoč, reci
mo, sanjalo se nam je. Pa smo se
zбудili in sanje so izginile. Recimo,
čitali smo v pravljicah, pa knjige so
se izgubile in pravljice so pozebljene.
Pa pustimo zdaj to...."

Gospa je povela glavo.

Nekaj časa sta molčala oba.

Nato pa je dejal Pavlovič z mirnim
glasom, kakor bi jemal informacijo o
kaki vsakdanji pravni zadevi.

"Česa še želite, gospa?"

"Bog ve, da je bila pot bridka k
vam. Prehitro sem izvedela nenadni
vzrok naglega odhoda vaše rodbine iz
Opatije. Nikoli bi se ne drznila pre-
sti vaše hiše, če bi ne šlo za mojega
sina. Oče ste, hčerko imate. In jaz
sem mati svojega sina in vem, da me
bodete razumeli. Kak boj je vihral
v moji duši, ko me je prosil moj Ar-
tur, naj grem in izprosim zanj vašo
hčerko. Pomislite, na eni strani boja-
zen, stopiti pred vas, na drugi strani
pa proseče oči Arturjeve. Gospod
doktor, samo mati je zmožna tega ..

In sedaj sem tu, gospod doktor! V va-
ših besedah je sreča mojega sina, pa
tudi moja sreča. V vaših besedah je
kazen za moj greh, pa tudi odpusča-
nje...."

Pavel Pavlovič je stopil k oknu, da
prikrije notranjo razburjenost.

Ko es je obrnil, je opazila gospa
pl. Arteman, da so bile njegove oči
vlažne.

"Gospa — govorite o tem z — mo-
jo soprogo in hčerko!"

***

Pavel Pavlovič je ostal sam v svo-
jem kabinetu. Mrmral je sam seboj
in venomer potresal z glavo, kakor
bi se boril z nečim nevidnim. Napo-
sled je vstal, pretegnil roke šel par-
krat po kabinetu gor in dol ter se vsa
vil pri oknu.

Zunaj je rumenelo listje divjih ko-
stanjev in zdaj pa zdaj se je utrgal
kak rumeni list in padal v polkrogih
na tla. Solčni žarki jesenskega soln-
ca so ga poljubili, kakor v slovo.

Pavel Pavlovič je pokimal z glavo,
kakor da je pokimal v slovo odpad-
lemu listu, vzela klobuk in odšel domov.

Doma ga je že pričakovala njegova
soproga z veseljem licem.

"Obisk imamo, Pavel!"

Lahek smej je ji igral na ustni-
cah.

"Vem."

"Povedala mi je, da je bila pri te-
bi. — Zlatko hočeta. Pavel — Zlatka
ga ljubi — Na tvojo prvo ljubezen
je padla slana že v prvem cvetju. Bil
je ukaz, usode, Pavel moj! — Vzljubil
si Zofijo, — Hrvat Slovenko — a ona
je šla od tebe. Zgodaj zamorjen cvet
tvoje prve ljubezni pa ni zamrl s kore-
nino vred — otroci so se našli! Se
vzljubili, otroci drugega moža in dru-
ge žene sicer, a istega očeta in iste
matere, ki sta nekdanj v mladostnih
dneh sanjala pod oleandrom in lovo-
riko sen ljubezni .... Ti si ostal na
jugu, ona je šla na sever .... In sedaj
si pa podajete roke v spravo — Slove-
nec je vzljubil Hrvatico — Pavel, ali
hočeš prepričati to?"

Jelki je trepetal nekoliko glas pri-
teh zadnjih besedah in oko se ji je za-
svetilo z nekakim bolešnim leskom.

A takoj nato je dobil njen glas že zo-
pred prejšnjo sigurnost in mehko, ko
je nadaljevala ginjeno:

"Ukaz osode je strl tvojo prvo lju-
bezen, Pavel — prvo ljubezen tvoje
naše Zlatke hočeš pa streti ti? — Ne,
Pavel, tega ne moreš, poznam te, in
tega ne storiš! Tvoja beseda naj jima
bo, kaor angeljsko zvonjenje v boži-
čni noči, — naj bo glas veselja obeh
mater! — Tvoje roke naj blagoslo-
vijo vez dveh duš, dveh src, — naj vo-
dijo k sreči tvoje in moje dete!"

Pavel Pavlovič je gledal ženo, —
in poslušal. Strmel je in se čudil. Ali
je to njegova žena? — Ali je to tista
tiha, skromna Jelka, s katero je živel
v zakonu toliko dobo let, ki mu je
rodila Zlatko, radost in uteho v dveh
skrbih in nevolje?

Duša mu je vstrepetała vzniciena in
sladko, — nepopisno čustvo srce mu
je polnilo srce.

Z obema rokama je objel Jelko in
šepetal v pretrganih stavkih:

"Jelka — za Boga večnega — Jel-
ka — kako pride vse to?"

In jel je poljubljati njene oči.

"Sedaj se le te spoznavam. — Tre-
balo mi je bilo iti v Opatijo — Vel-
iko srce bije v tvojih prsih. Jelka!"

Jelka pa je slonela na njegovih pr-
sih in se smehljala vsa srečna.

"esar nisem doživela v mladih dneh,
doživim sedaj v poznih letih. Pavel,
sedaj sem srečna in — hvaložna sem
ti. Po lastni hčerki mi je zasijala lju-
bezen tvojih mladih let, prerajena na
novo. — Pavel moj!"

***

V čolnu z belim jadrnom sedi mla-
da žena. Vešča roka soproga ga vo-
di. Oči mlade žene spremljajo njegove
kretnje, žare srce.

Solnce pada v morje, poljublja kap-
ljice, padajoče iz vesel, da bleste, ka-
kor solze.

Glasovi mandoline zvane iz nekega
čolna, — ljubeče in božajoče, polni
hrepenenja. Ali pevajo li ljubljenci ve-
černo pesem, ali pevajo domovini la-
bodnico, domovini hrvaški in sloven-
ski, tej mili in nad vse dragi rodni
grudi!

Oboje, da — oboje, domovini in
ljubljenki. — V objem kličejo njo,
ki jo je vzljubila duša, v krilo domo-
vine kličejo one, ki so zablodili, zakaj
ljubezen je ona. V pogledu device je
odsev ljubezni domovinske ....

In stisnili sta se na obrežju roki
dveh stetelev in pogleda sta vspulja
v čolnič k mladi ženi in mlademu
veslarju. — — —

William Booth, velik prijatelj in do-
brotnik človeštva.

Na Angleškem je pred petimi leti
umrl 83leten starček William Booth,
ki je bil v resnici velik prijatelj in do-
brotnik trpečega človeštva. Njegova
roka se sicer ni nikoli dotaknila meča
in nikoli ni jahal na konju pred voja-
ško armado in vendar je bil general
in njegova armada je tako mnogoste-
vilna in tako vzorno organizirana, ka-
kor vojaška armada, katerekoli drža-
ve. Cesarji in kralji so mu stiskali
prijateljski roke in milijoni ljudi je

pošteljivo izgovarjalo njegovo ime.
Ko je praznoval svoj 73. rojstni dan,
je dejal: "Svoja leta sem gotovo ko-
ristnejše preživel tako kot sem jih,
kakor pa da bi se bil pehal za zabava-
ni in lovom za denarjem in sličnimi
rečmi." In prav je govoril, kajti svoje
življenje je William Booth posvetil
izpreobrnjenju grešnikov, da pomaga
trpečemu človeštvu iz brezna pogu-
be. — Rodil se je W. Booth 1829 v
Mottinghamu na Angleškem kot sin
trgovca ter se je pri svojem očetu tudi
izučil trgovine, a ta ga ni veselila,
temveč srce ga je vlekle k revežem,
ki jim je hotel pomagati iz njihove
socialne in duševne revščine.

Četudi ni bil duhovnik je postal ljud-
ski pridigar. Na Nemškem in Angle-
škem je mnogo verskih ločin in novi
pridigarji, lajki govorniki tam niso ni-
kak poseben pojav. A W. Booth, mož
z dolgo brado, je imel posebno privla-
čno moč, da si je z besedo umilil in
pridobil ljudstvo. To ljudstvo je bilo
prepojeno z moralno revščino, strada-
joče v najhujšem pomanjkanju in brez
karkršneoli vere. To pa je blagoga
Bootha skelelo in vznemirjalo, zato je
sklenil, da svoje življenje posveti temu
ljudstvu, da ga reši nravine in gnotne
bede. Na ulicah, v sredini nevarnih
lopovov, v krčmah med pijanci in vla-
čugami je rpidigoval in pel, opominjal
in rotil, naj vendar začnejo pošteno
živeti, naj hodijo v cerkev in posve-
čujejo dan Gospodov.

Čedalje več privrženec je imel in
število spokorjencev je raslo. Ker pa
je prevzetna anglikanska duhovščina
delala težkoče gorečemu Boothovemu
misijonskemu delovanju ter je njega
in njegove ljudi, če je prišel s capini,
propalicali v cerkev molit celo izga-
njala iz hiše božje, ker angleška gos-
poda ni hotela zahajati v cerkve, kjer
so se zbirali raztrgani in bosni reveži,
je W. Booth ustanovil l. 1865. pose-
bno organizacijo ali družbo, ki jo je
krstil "Armada rešitve" (Salvation
Army). Najel je neko staro plesišče
ter ga spremenil v molilnico in tam je
pridigoval pijancem, tatovom, posto-
pačem, kratkomašo najslabšim izmeč-
kom človeštva. Njegove besede so
padale na rodovitna tla in najbolj tr-
dovratni grešniki so se spreobračali ter
začeli pošteno živeti. Da pa niso tako
spreobrnjeni grešniki zabredli zopet v
svoje prejšnje življenje je skrbel za
nje. Njegovo načelo je bilo: "Dajmo
ljudstvu najpoprej kruha in juhe, po-
tem šele postavte. Ako hočemo ljud-
stvo govoriti o rešitvi duše, ne pripu-
stimo, da propada telesno."

"Armada rešitve" je organizirana
popolnoma po vojaškem vzoru ter se
peča z misijnim in dobrotelnim de-
lovanjem.

Sam sebe je Booth imenoval gene-
rala, njegova žena je bila aktivna ge-
neralka, potem se njegova armada deli
na vojna krkela, divizije in brigade,
posamezni poveljniki pa so: koman-
derji in komanderke, polkovniki, ma-
jorji, oficirji in oficirke, kadeti in ka-
detinje (kakor bogoslovci, svoje seme-
nišče imenujejo kadetno šolo), vojaki
(izpreobrnjeni grešniki) in rekruti t.
j. ljudje, ki zahajajo k njihovim sho-
dom in se k njim morda enkrat pridru-
žijo. Vojaško obliko kaže tudi njih
uniforma, svoje versko-družabno živ-
ljenje imenujejo "vojno", svoje procesije
"marše", svoje pridige pa "salve
in kanonade", s katerimi napadajo sa-
tanove trdnjave.

V armadi rešitve ima oficirka ena-
ko plačo kakor oficir, saj z njim sode-
luje v vseh težavnih in odgovornih,
samozatajevanje terjajočih dolžnostih
in opravilih. Da, ako opazujemo nat-
tančneje, uverimo se, da žene v Arma-
di imajo mladone težavnejše opravilo
kakor možje, brez njih bi bila Arma-
da rešitve nemogoča. Nimamo tu pred
oči le takih opravil, ki se z njimi
lahko pečajo le žene, ker so jim tako-
rekoč prirojene. Oficirke se držejo
obiskovati tudi slaboglasne krčme,
beznice in razupite hiše, tam poklek-
nejo pred pijance in vlačuge ter jih za
Boga prosijo, naj se vendar pobjelša-
jo. To včasih gane v dušo tudi najbolj
pokvarjenega človeka, da se spozna in
pobjelšajo.

V molitvi in v odkritosrčnem, iz glo-
bočine srca izvirajočem ksanju je
Booth vselej spoznaval rešitve in za-
nesljivo, trajno pobjelšanje. "Le nič
kar ne delajte navidezno, polovičar-
sko!" — je bilo Boothovo gesto in to
načelo pridiguje njegovih pristaž do-
zdaj. In iz nekdanjih grešnikov, ma-
lopridnežev in izvržencev mu je izra-
sla duhovna družina, ki se je zopet
razišla na vse strani, da pridiguje in
pobjelšuje druge. Na zastarele pijan-
ce in zakrknjene lopove je vplivalo
ravno taka vrsta pridigarjev, ki so se
sami šele pred kratkim izpreobrnil, z
nedopovedljivim dojmom. Ta ali oni
izmed poslušalcev je spoznal v pridig-
garju svojega nekdanjega tovariša in
je debelo gledal, kako se je ta izpre-
menil v svojem mišljenju in vedenju.
In "krščanska misija" se je tekom
časa tako razširila, da šteje "Armada
rešitve" po zadnjem štetju 18,556 ofi-
cirjev in oficirk, 44,188 krajevnihih ura-
dnikov in 7220 kompanij vojakov in vo-
jakinj v 52 raznih deželah. Armada
ima doslej 110 zavetišč za zapeljana
dekleta, 180 zavetišč za ljudi, ki nima-
jo prenočišča, 100 delavnic za brezpo-
selne ljudi in 45 posredovalnih pisarn.

Glavno glasilo Armade je "War Cry"
(Vojni klic), razven tega pa še imajo
18 drugih časnikov, pisanih v 24 jeziki-
h ter mnogo naseblin. Največja je Had-
leigfarma na Angleškem, ki mieri 3000
oral ter je krasno in vzorno urejena.
Pijanci in nepoboljšljivi ničvredneži
so se tam privadili delu in rednemu,
poštenemu življenju. Takih revežev
se je rešilo tam doslej nad 100,000.

V začetku so ljudje prezirali in celo
zaničevali Boothovo delovanje, a da-
nes pa je "Armada rešitve" važen so-
cialen faktor. Kot dober poznavalec
ljudi ni zamegal Booth raznih privla-
čnih sredstev — godbe, petja, procesij
itd. — vsled česar so ga mnogi smatra-
li za sleparja. A ker je bilo njegovo
delo iskreno in vstrajno je obrodilo
tako lepih sadov. Vodstvo "Armade"
prevzame njegov drugi sin Mr. Bram-
well Booth, ki je sodeloval že od rane
mladosti.

WERDEN BUCK

511-13 Webster Street,

JOLIET, ILL.

Tu dobite najboljši CEMENT, AF-
NO, ZMLET KAMEN, OPEKO,
VODOTOČNE ŽLEBOVE, ter
vse kar spada v gradivo.

MEHAK IN TRD PREMOG.

Chicago telefon 50 N. W. telefon 215

Kadar se mudite na vogalu
Ruby and Broadway ne
pozabite vstopiti v

MOJO GOSTILNO

kjer boste najbolje posteečeni.

Fino pivo, najboljša vina in smodke.

Wm. Metzger

Ruby and Broadway JOLIET

TROST & KRETZ

— izdelovalci —

HAVANA IN DOMAČIH SMOOK

Posebnost so naše

"The U. S." 10c in "Meerschaum" 5c.

Na drobno se prodajajo povsod,

na debelo pa na:

108 Jefferson Street, JOLIET, ILL.

ZA Zavarovanje

proti požaru, mala in ve-
lika posojila pojdite k

A. SCHOENSTEDT & CO.

PRAV JE BILO.

Slika. — Spisal Iv. Gaber.

"Ali pojdeš domov? Ne? Bomo videli! Da bi taki otroci hodili po gostilnah! Kdo je še kdaj kaj takega videl! Domov!"

Razjarjen je bil stari Hladnik. Sam ni skoro nikdar šel v gostilno, sin je pa šel že sedaj, ko ima jedve 20 let. "Ali mi greš?" in Hladnik je zavzdignil srdit roko. Sin je pa le še sedel za mizo med tovariši, nemirno gledal v tla in pušil.

"Saj pojde, oče. Samo nekoliko naj še posedi! Kaj bi se jezili!" je jel miriti gostilničar. "Kaj? Posedi? Ali ne sedi že dolgo tu? — Domov, Janez — takoj!" obrnil se je zopet proti sinu, ki je na to tiho odgovoril:

"Oče, preje bom doma kakor vi!" In poklical je krčmarja, plačal je mu vino in odšel, ne da bi se ozrl na očeta, ki se je tudi zaokrenil in počasi stopal za njim ven. V obraz je bil bled in ves se je tresel od jeze. Zunaj ga je čakal sin.

"Kaj hočete že zopet...?" "Nič! — Toda to si le izbij iz glave, da bi hodil po gostilnah! Tega ti jaz nikdar ne dopustim!" "Zakaj smejo pa drugi?" "Drugi? Kaj so meni drugi mar? Jaz pravim, da ti ne smeš in — ne smeš! Sedaj pa hitro domov!"

Nekoliko časa sta stopala tiho drug poleg drugega, kar začne zopet oče: "Oh, pa da te le sram ni, sram! Me ne, čeprav sem star, bi gotovo bilo. Da bi ves dan sedel v gostilni in poslušal tega prismojenega krčmarja!" "E, saj je nedelja!"

"I, ravno zato, ker je nedelja in ker je nedelja Gospodov dan, ti tega ne smeš! Tako bo, kakor bom jaz hotel!" In zopet sta oba utihnila in tako stopala proti domu.

Hladnik je bil jeden najimovitejših kmetov v Novem selu. Z marljivim gospodarstvom lepim vedenjem, s potrpežljivostjo in primerno vpljudnostjo je prišel pri sosedih na glas poštenega in umnega gospodarja. In res, njegovo pojestvo je bilo vzorno. V hlevih je imel vedno poolno lep živine. Njegovi volli so veljali za najboljšje v celi vasi. Sploh, — povsod se je videlo, kdo in kaj je Hladnik.

Pred petindvajsetimi leti je prevzel po očetu veliko in tudi ne ravno slabo gospodarstvo. Izplačati je pa moral 3000 goldinarjev: očetu za užitek 1000 gld., bratu pa 2000 gld. dote. Izprva ni bil v malih skrbih, kje bi namreč dobil toliko denarja. Žena mu je prinesla samo 1200 gld. k hiši, — saj je pa tudi ni vzel zaradi denarja, temveč zaradi dobro znane marljivosti. Poprosil je očeta, naj ga malo počakajo, kar je mož jako rad storil. — No, v kratkem — v treh letih — je bil Hladnikov dom brez vsakega dolga.

Žena mu je vresnici marljivo gospodinjila. Vsako leto je vzredila po deset lepo debelih prašičev in cel roj tolste perutnine. Za hišo v vrtiču je pa nasadila raznega sočivja, salate, motovilca, malo repe in krompirčka in — pelina, katerega je oče Hladnik jako rad zvečil. — "Dobra mi de! Kar nekako bolj zdrav sem, kakdar ga malo pojem", odgovarjal je ženi, ki ga je grajala, češ: kako more človek vedno to "zeleno grenkobo" griziti.

Otrok sta imela čvetero. Najstarejši je bil Janez — jedna deklica pred njim je bila umrla — najmlajši pa je bil Jožek. Med njima sta pabila še Ančka in Jurček, oba živa in zdrava otroka.

Vzredila sta jih v božjem strahu, naučila jih moliti in se pošteno in vpljudno vesti. V tem je bil poseben oče natančen. Da bi mu kdaj na večer, ko so molili rožni venec, kdo zaspal! Takega je mož potresel, da je dotični dobro pomnil, če je bil tudi — posel. — Nekoč je malo zadremala deklica Lenka, prejšnji večer so namreč dolgo predli. Oče jo je nekoliko časa gledal; ko je pa le vedno dalje kimala in brez misli odpirala usta, stopil je k njej, jo potresel za glavo ter ji pomenljivo zapretel. Po molitvi jo je trdo poprijel, rekoč: "Zakaj pa moliš? Mar zato, ker moraš? Ne veš-li, da prisljena molitev nič ne koristi? Ne veš-li, kaj delaš, kadar moliš? Pri klepetanju ti pa teče jezicek, kaj ne?"

Tak je bil Hladnik, ki se je danes zaradi sina pošteno razsrdil. Kar nikakor ni mogel pustiti, da bi mu tak "oarok" kakor je imenoval še vedno Janeza, kaj nasprotnega delal.

Prisedši s sinom domov je bil kakor na žerjavici. Nič mu ni bilo po volji. Zvečer je pa, še predno se je spravil spat, poklical ženo k sebi v malo sobico in začel:

"Koliko si dala fantu denarja?" "Eh, koliko neki! Kolikor navadno! Zakaj vprašuješ?" "Jaz ne trpim, da bi mi hodil po gostilnah in zapravljal! Doma naj bo. — Ne bodi tak! Kaj pa je to, ako gre malo v družico?" zagovarjala je mati sina.

"Kaj v družico! Pokažem mu družico! Ti pa — veš — mu od danes naprej ne smeš več dati ni noviča!"

Jaz že vem, zakaj hodi k Hribarju! — V družico, je-li?"

"Kam pa?" "Jaz sem vedel, da imaš še vedno deske na očeh. Zakaj hodiš? — Zaradi punice, one gizevne Franice! — Tega pa menda ne bom pripustil, da bi se naš z njo pečal, pa — v obče ne trpim, da bi mi hodil v gostilne in se učil pohajkovanja! Ali si razumela?"

To noč ni mogel Hladnik dolgo zaspati. Razne misli so mu rojile po glavi. Hudoval se je na sina, na Hribarja, na njegovo punico in na samega sebe. Vse ga je strdilo. Oh! da bi mu sin ne delal tako, kakor on hoče! Bomo videli!

Naposed mu je vendar došel blagodejni spanec in mu voščil lahko noč. Janez ni vedel, kaj bi počel. Jezilo ga je, da ga je oče tako osramotil. "Kaj si bodo tovariši mislili o meni? In kaj bo rekla Franica? U—u—u! Hudo mu je bilo pri sruu. — "E pa kaj, oče so oče. Vsak pošten sin mora poslušati in spoštovati roditelja svoja. Spoštuj staršje in dobro ti pojde na zemlji, pravi zapoved..."

Tako se je tolažil, a utolažil se ni. "Pa zakaj so taki? — In zakaj smejo drugi v gostilne, — jaz pa ne?" — Stal je na hlevskem pragu. Kar začuje fantovsko petje. In obide ga vroča želja, da bi bil med njimi, da bi šel klicat Franico.

"Idi, idi! Ne bodi tak, — ne bodi otrok, ki se da vsakomur strahovati! Nisi že dosti velik?" netiljo ga je nekaj v glavi. "Ne hodi! Bodi doma! Poslušaj rajši očeta; on ti želi le dobro", govoril mu je drug glas.

Zmagal je pa le prvi glas, in Janez se odloči, da ide... Polagoma sezuje čevlje, tesno se zavije v veliko kamizolo in tiho stopi ob hiši proti cesti. Prisedši na cesto, se obuje in hitro odkoraka proti Hribarju.

Pride do gostilne; bila je že tema. Kam sedaj? Ali bi šel klicat? — Da! In Janez počne stopati okoli vogla proti Franicinemu oknu. Pa, kaj kdo je tam? Ne stoji že jeden? — Janez se tiho priplazi, da bi poslušal.

"... In kaj hočem s Hladnikom? On je še otrok! Nisi li videl, kako ga je stari danes od nas domov spodil! ... Ha, ha!" In Franica se je sladko smejala. — Janez sam ni vedel, kako je prišel domov. Ves je bil potrt, a ob jednem jezen, kakor še nikdar v svojem življenju.

"Ha! sedaj pa vem, kakšna je. Oče govore prav, da mi branijo hoditi k Hribarju. Ta Franica, uh, ničvrednica!" — Drugi dan po kosilu sta se odpejlja Hladnik in sin v gozd po les. Močje sta sedela na velikem vozu, ki je glasno ropotal po trdih, kamenitih tleh, da je daleč na okrog odmevalo.

Kar začne oče: "Janez, bodi pameten, ne bodi več dete! Saj veš, kako je in kaj. Ti si še mlad, neizkušen. Ob vsem tem pa pomisli, da sem še jaz gospodar! Čemu tudi hodiš k Hribarju in denar zapravljaš? Pusti vse to..."

Janez je tiho poslušal očeta; v sruu mu je popolnoma pritrjeval, a reči ni hotel nič. Sedaj pa sedaj je udaril vola in leno zavpil: "Hej, sivec! Hej!" In zopet sta bila oba tiho.

Hladnika je jezilo, da neče sin nič govoriti; zato je zopet zgčel: "Hitreje pozeni! To lezemo tako počasi kakor polž!"

In Janez je na to očetovo besedo zopet udaril vola: "Hej, sivec!" in voz je malo hitreje zadržal. Tako sta se vozila dobre pol ure. Že sta imela zaviti v gozd, kar ju sreča Hribarjeva Franica:

"Kam, Janez, kam? — Dober dan, oče!"

Janez se je zaničljivo nasmehnil in stran pogledal. Prišlo mu je takoj na misel: "On je še otrok. isi li videl, kako ga je stari domov spodil?" — Hladnik je pa nekako čemerno pokimal in nekaj polglasno zamrmral.

Minuli so trije dobri meseci. Janez ni bil od one nedelje še nikdar pri Hribarju. Z očetom sta se popolnoma pomirila in sprjaznila. Stari je bil vesel, misleč, da je njegova oostrost toliko predrugačila sina. — V nedeljskih popoldnevih sta lepo sedela pred hišo na klopi in se pogovarjala o tem in onem. Češče je prišel k njima i sosed Pogačar, prisledla mati in — govorjenja je bilo vedno dovolj.

Neke nedelje popoldne sta sedela zopet Janez in oče pred hišo. Molčala sta; kar nobeden ni hotel nič govoriti. Tedaj se pa prikaže izza oga sosed Pogačar, golorok, z navadno pipo v ustih in z mehurjem za pasom.

"Kaj je novega?" nagovori ga Hladnik po običnem pozdravu. "Ej, kaj bi: Je, pa ni. Prvo pa to: moj mehur kar nič več ne drži; vidiš, da bo kmalu prazen. No, toliko ga je pa še, da lahko ti in Janez z mirno no dušo natačita", odvrne Pogačar in ponudi očetu mehur.

Malo za tem so vsi trije veselo pušili stare "korošice" in spuščali sive oblačke v zrak.

"Glej, Hladnik, kmalu bi bil pozabil. No sicer ni nič posebnega, pa vendar ti moram povedati."

"Kaj si pa zopet zvedel?" "No, nič takega! Veš, stara mi je po kosilu pravila, da je slišala, ko so se v mesnici pogovarjale: Hribar bi rad omožil hčer, no, da jo mora omožiti."

In Pogačar je pomenljivo pogledal Hladnika. "Morebiti pa ni res, kar govoriš", začel je po malem prestanku Hladnik. "No, dragi moj, bodi res ali — ne di; meni je vsejedno! Kakor sem kupil, tako sem prodal. Pa pustimo to! Kaj sem že hotel reči?" In Pogačar se je popraskal za ušesi. — "Kdaj boš pa otavo kosil? Veš, zadnjikrat sem šel mimo 'Zaplazov' in kar začudil sem se bil! Tako lepe otave še letos nisem videl!"

"Res je lepa!" pritrđi mu Hladnik. "In tudi kmalu bo treba iti nad njo. Kdaj boš pa ti začel? Tvoja ob potoku tudi nislaba."

"Ne vem, kako kaj bo. — Drugi teden bomo še mlátili in drugo obdelali, potem bomo pa skoro kosili."

Tako so se pogovarjali. Kmalu jim je minil lepi, a drugače skoro dolgočasni popoldan.

Zopet je stal Janez na hlevskem pragu. Premišljal je o Franici... "Ha! sedaj pa ima! In kako bi se jaz lahko opekel. Prav je bilo, da sem poslušal očeta. Oče so mi že prav hoteli in mi vedno hočejo. Prav je bilo prav."

In sezul si je zopet čevlje, položil jih kraj vrat, mirno zlezal na hlev in se zaril v seno.

BOG MOJE VSE.

Psalmški motiv. — Zložil Fr. Žgur.

Kakor dete speče sen v zibelki boža —
Kakor dih šepete, da se ziblje roža:
Moja sanja duša, ko Tvoj glas poslušal!

Grem junak po dnevi
Grem ponoči s spevi
solnce občudujem —
zvezde premišlujem —
Zmagovalca z boja spremlja slava Tvoja!

IZ SLOVENSkih NASELBIN.

Barberton, O., 28. junija 1917. — Vabilo na izletni koncert Slov. kapevskega društva "Lira" iz Clevelanda, O. dne 4. julija 1917 ob pol dveh popoldne v Opera House v Barbertonu, O.

Spored:
1. The Star Spangled Banner." Samuel Arnold, angleško, mešani zbor. — 2. "Lira" Besedilo zložil Rev. A. Berk. uglašil Matej Holmar, mešani zbor. — 3. "Mlado Leto." J. Laharnar, mešani zbor. — 4. "Rdeči Sarafan." Ruska. Harm. A. Foerster, mešani zbor. — 5. "Ljubezen in Pomlad." Anton Nedved, moški zbor. — 6. "Na Tujih Tleh." Davorin Jenko, dvospev za sopran in alt s spremljevanjem glasovirja. — 7. "Vrbica." P. Hug. Sattner, koncertna pesem za mešani zbor. — 8. "Pomladanska." Besedilo zložil Rev. And. Smrekar, uglašil Matej Holmar, za mešani zbor in bariton solo. — 9. Triglav Moj Dom." Jakob Aljaž, moški zbor. — 10. "Potrkan Ples." Narodna, harm. M. Hubad, mešani zbor. — 11. "Larboard Watch." T. Williams, dvospev za tenor in bas, angleško. — 12. "Luna Sije" harm M. Hubad, mešani zbor. — 13. "Je Pa Davi Slanca Pala." harm M. Hubad, mešani zbor. — 14. "Tička Gojzdana." F. Majer, četverošpev. — 15. "Čukova Zenitev." Narodna harm. M. Hubad, mešani zbor. — 16. "Za Dom Med Bojni Grom." P. H. Sattner, moški zbor. — 17. "Pozdrav." Matej Holmar, mešani zbor. — 18. "Naša Pesem." J. Laharnar, mešani zbor. — 19. "Na Straži" Karol Klinar, moški zbor. — 20. "America." (My Country) H. Carey, mešani zbor angleško. — Pevovalja: Mr. Matej Holmar. Pevski zbor šteje 40 oseb.

Komičen Prizor: "Kmet in Fotograf" v enem dejanju se bo predstavljal med desetimi in enajsto pevsko točko.

Med koncertom bo cenjeno občinstvo nagovoril tudi Mr. John Žulič iz Clevelanda, predsednik društva "Lira."

Za razna okrepčila v dvorani bo preskrbljeno. Rojaki, pridite, čaka vas izvanredno lep duševni užitek. Takega petja še niste slišali.

Ker je ves čist dobiček namenjen za Slovensko cerkev v Barbertonu, zato se cenjeni rojaki vabijo k mnogobrojni udeležbi.

Vstopnina: Odrasli 50c. otroci 10c.

Bolezni v počitnicah.

Vsako leto, ko prideta počitniška meseca julij in avgust, povzročajo razni vzroki, zlasti požiranje sirove ali nezrele zelenjadi in sadja, kakor led in mrzlih pijač, nagle izpremembe vremenja itd., bolezni prebavnega sistema, neprebavnost, zapeko, omotičnost, glavoboli itd. Trinlejevo ameriško zdravilno vino je najboljšje zdravilo za nastopajočo letno dobo. Očisti vam prebavila škodljive tvarine, prepreča tvorbo plinov in kisanje drobne vsebine, pospešuje prebavo, obnavlja slast in krepi ves ustroj. Cena \$1.00. V lekarnah. — Triner's Liment je tudi poletna potreščina. Neoprecenljiv je za odrge, otekline, neuralgične bolečine in enako izvrsten kot krepijo trdnih mušic in nog. Učinek po kopeli za noge vas prijetno preseneti. Cena 25 in 50c v lekarnah, po pošti 35 in 60c. Jos. Triner, Mfg. Chemist, 1333—1339 S. Ashland ave., Chicago, Ill. — Adv.

vilo za nastopajočo letno dobo. Očisti vam prebavila škodljive tvarine, prepreča tvorbo plinov in kisanje drobne vsebine, pospešuje prebavo, obnavlja slast in krepi ves ustroj. Cena \$1.00. V lekarnah. — Triner's Liment je tudi poletna potreščina. Neoprecenljiv je za odrge, otekline, neuralgične bolečine in enako izvrsten kot krepijo trdnih mušic in nog. Učinek po kopeli za noge vas prijetno preseneti. Cena 25 in 50c v lekarnah, po pošti 35 in 60c. Jos. Triner, Mfg. Chemist, 1333—1339 S. Ashland ave., Chicago, Ill. — Adv.

Vedno več zlata prihaja.

New York, 26. jun. — Iz Kanade je sprejela tvrdka J. P. Morgan & Co. danes nadaljnjo poslatev zlata v znesku \$9,700,000. S tem se je povišal ameriški tvoz zlata iz vseh delov sveta izza dne 1. jan. t. l. na \$492,231,000.

Listnica uredništva.

I. L. Gilbert, Minn. — Registrirati se je moral vsak, najsi je rojen Američan, ali naturaliziran državljan, ali inostranski podanik, kdor je bil dne 5. junija t. l. star že 21 let, a še ne 31 let. K naboru ali med vojake pa nikakor ne boste klicani, če nimate niti prvega državlžanskega papirja. Zdravi!

NAPRODAJ. — VEDNO SE PRITOŽUJETE zoper draginjo. Kupite pestovstvo od nas, pa si boste pridelali dovolj krompirja, zelenjave in drugih stvari. Imeli boste lahko kokoši in sveža jajca, a obenem delate lahko v mestu in živite po mestno. Prodamo 2. nadstropno hišo 7 sob in loto 100X300, eno hišo 6 sob loto 100X300 in eno hišo 4 sobe s loto 57X132. Na loti je gas in elektrika ip blizu kare. Več pove Anton Težak, 211 Jekson Str. (62-70).

NA PRODAJ RAZNO POHISTVO. Pocen, če se vzame takoj. Naslov: 1101 N. Bluff Str., Joliet, Ill. 27 (60-61).

NAPRODAJ NOVA 4-SOBNA HIŠA na Elizabeth St. med Ross in Granite. Pogoji: \$50 takoj in \$15 mesečno na glavnico. P. R. Bannon, 701 N. Broadway, Joliet, Ill. 574—

Kadar rabite obleko, se oglasite pri nas, ki vam skrojimo isto po pravi meri. Mi delamo fine obleke po \$15 IN VEČ. Istotako popravljamo, čistimo in gladimo moške in ženske obleke. G. R. KARLING, krojačnica, 509½ Cass St., Joliet, Ill.

POZOR ROJAKINJE!

Ali veste, kje je dobiti najboljšje meso po najnižji ceni? Gotovo! V mesnici

Anton Pasdertz

se dobijo najboljšje sveže in preka-jene klobase in najokusnejše meso. Vse po najnižji ceni. Pridite torej in poskusite, siveš meso.

Nizke cene in dobra postrežba je naše geslo.

Ne pozabite torej obiskati nas v našej mesnici in groceriji na vogalu Broadway and Granite Street

Chic. Phone 2768. N. W. Phone 1113. Cor. Scott and Clay Sta. Both Tel ephones 26.... JOLIET, ILLINOIS

Pristopite k največjemu slovenskemu podpornemu društvu.

DRUŠTVO SV. DRUŽINE

(The Holy Family Society)

šte. 1 D. S. D., Joliet, Illinois.

Geslo: "Vse za vero, dom in narod, vsi za enega, eden za vse."

Odbor za leto 1917.

Predsednik.....George Stonich.
Podpredsednik.....Stephen Kukar.
Tajnik.....Jos. Klepec.
Zapisnikar.....John Barbich.
Blagajnik.....John Petric.
Reditelj.....Frank Kocjan.

Nadzorniki:
John N. Pasdertz, Joseph Težak, John Štublar.

To društvo sprejema rojake in rojakinje in sicer od 16. do 50. leta in izplačuje bolniške podpore \$1.00 na vsaki delavni dan za 50c na mesec. Zavarujete se lahko za \$500.00 ali za \$250.00 pri D. S. D. za malo mesečnino.

To društvo ima že nad \$2,100.00 v bolniški blagajni in je v edenindvajsetih mesecih plačalo nad \$2706.50 bolniške podpore članom (icam). Kdor plača takoj ob pristopu \$3.00, to je toliko, ko so plačali drugi člani zadnjih 6 mesecev, je deležen podpore v slučaju nezgode takoj po pristopu, drugače po 6 mesecih. Pristopnina je še prosta.

Redna seja se vrši vsako zadnjo nedeljo ob 1. uri pop. v stari šoli. Kdor želi pristopiti v naše veliko in napredno društvo naj se glasi pri katerem odborniku.

Slovenske Gospodinje

so prepricane, da dobijo pri meni najboljše, najčistejše in najcenejše

meso, grocerije

IN KRANJSKE KLOBASE

istotako vse vrste drugo sveže in preka-jeno meso ter vse druge pedmete, ki spadajo v področje mesarske in grocerijske obrti.

Priporočam svoje podjetje vsem rojakom, zlasti pa našim gospodinjam.

Spoštovanjem

John N. Pasdertz

Chicago tel. 2917.

Cor. Cora and Hutchins St., Joliet, Ill.

STENSKI PAPIR

Velika zaloga vsakovrstnih barv, olja in firnežev. Izvršujejo se vsa barvarska dela ter obešanje stenskega papirja po nizkih cenah.

Alexander Daras

Chi. Phone 376 N. W. 927.

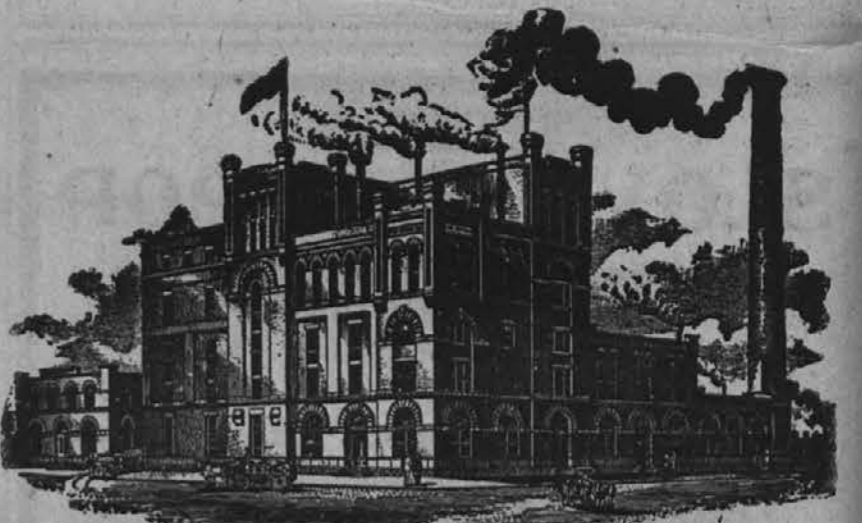
120 Jefferson St. JOLIET, ILL.

Rojakom priporočamo sledeče blago.

- Kranjski Brinjec, zabo (12 steklenic) za \$12.00
- Kranjski Slivovec, zabo (12 steklenic) za \$10.50
- Baraga, zdravilno grenko vino, zabo (12 steklenic) za \$5.00
- Ravbar Stomach Bitters, zabo (12 steklenic) za \$7.00
- Kentucky Whiskey, Bottled in Bond Quarts, zabo (12 stekl.) za \$10.50
- S. L. C. Monogram, Bottled in Bond Quarts, zabo (12 stekl.) za \$10.00
- Cognac Brandy, zabo (12 steklenic) za \$9.00
- Holland Gin, zabo (15 steklenic) za \$12.00
- Rock and Rye, Quarts, zabo (12 steklenic) za \$6.00
- Californijsko Vino, zabo (25 steklenic) za \$7.00
- Californijsko Vino, zabo (25 steklenic) za \$6.00
- Domace Vino, v sodih po 6 galonov, 10 galonov, 25 galonov in 50 galonov, galon po.....75c

Z naročilom je poslati Money Order ali Bank Draft. — Pišite v slovenskem jeziku na:

Slovenian Liquor Co., Joliet, Illinois.

Fred Lehring Brewing Co.
JOLIET, ILL.

PIVO V STEKLENICAH.

Chic. Phone 2768. N. W. Phone 1113. Cor. Scott and Clay Sta. Both Tel ephones 26.... JOLIET, ILLINOIS

Naročite zabo (12 steklenic) novega piva, ki se imenuje

EAGLE EXPORT

ter je najboljša pijača

E. Porter Brewing Company
Obs telefona 405, S. Bluff St., Joliet, Ill.